

Šiame numery

Tarp impresionizmo ir ekspresionizmo.

Kaip atsirado „XX Amžius“?

Žingsnis į Juliaus Janonio reabilitaciją.

Naujo muzikinio veikalo išvakarėse: pokalbis su kompozitorium Aloyzu Jurgučiu.

Aleksandro Radžiaus eilėraščiai.

Anslavs Egltis „Strimgalviais pirmyn“.

Svetimžodžiai mūsų kalboje.

KAIP ATsirADO „XX AMŽIUS“?

Staigmena ar natūrali išdava

STASYS YLA

„Buvo savotiška Lietuvos žurnalistikos staigmena“ — rašo J. Prunskis apie „XX Amžius“, Draugo kultūriniam priede (1976, Nr. 179). Staigmena iš tikro buvo, nes iš pavidėto poros tūkstančių tiražo dienraštis išaugo į 100,000, iš vienos spalvos spaudinio pasidarė kasdien dviejų, o švenčių progomis — keturių spalvų. Didesnė staigmena, kad buvo nepartinis tarp partinių ir susilaukė pritarimo tarp visų partijų atstovų. Redaguojamas buvo dviejų kolektyvų — samdomo ir savanoriško, kurių pirmasis turėjo 5, antrasis 7 narius — viso 12 asmenų. Kur jį rasit bet kurioj redakcijoj anais laikais tokį štabą?

Niekas nesitikėjo anuomet (1936), kad apsilpusi, konservatyvi „Ryta“ pakeis pažangus „XX Amžius“, valdžia „Rytą“ suspendavo ir greičiausiai tikėjosi jį „garbingai“ pribrauti, o, va, susibūria naujos — jaunos jėgos ir jį tęsia. Ar manot laukė krikščionys demokratai, kad nauji „ateiviai“ ims ir atsirišos nuo partinės jų etiketės, jų pačių „Zaibo“ bendrovės leidžiamame laikraštyje? O kas tikėjo, kad to dienraščio priekyje, vyr. redaktoriui, bus pakviestas niekam net žinomas, vos prieš ketverius metus įventintas kunigas ir kad jis taps visiems priimtinas, popu-

rus ir sumanus šiame darbe. Šio dienraščio, kilme domėjosi prof. J. Eretas, rašydamas apie „1939 metų generaciją“ St. Salkausio monografijoje, nes jis (dienraštis) ir buvo tos generacijos kūrinys. Domisi nūnai dr. J. Ginius, ruošias veikalą apie J. Ambrazevičių — Brazaitį, nes dienraštis be jo nebūtų buvęs tuo, kuo jis tapo. Domėsi gal dar ne vienas, kaip toks „produktas“ buvo atsiradęs, ir, galimas dalykas, kūrį įvairias prielaidas, kaip to neišvengė ir pats buvęs „XX Amžiaus“ redaktorius J. Prunskis.

Toji generacija, kuriai prof. Eretas davė 1936 metų vardą, buvo stipriai įsivėlusį į spaudos laukus. Ryškiausias jos „produktas“ buvo „Naujoji Romuva“ — savaitinis kultūros žurnalas, pradėtas 1930, redaguojamas J. Keštelio, tikras kultūrinio gyvenimo sūktukas, išgudęs ištiesą sąjūdį „Židinys“, pradėtas 1924 vyreniųjų, tolydžio patekęs į šios generacijos rankas, Ig. Skrupskelio redaguojamas, tapo europinio masto žurnalu, apjungusiu, kaip ir „Naujoji Romuva“, beveik visus kultūrininkus. Ir štai dabar dienraštis „XX Amžius“ — trečias tos generacijos padaras... Ka kitados darė vienas Dovydas, kurdamas ir redaguodamas žurnalus bei laikraščius, tai dabar

Itakingasis nepriklausomos Lietuvos laikų dienraštis „XX Amžius“ skaitytojuose buvo, be kita ko, populiarus ir dėl savo aktualių karikatūrų. Porą štai jų prisimename ir šiandien. Ši pirmoji liudija visų nuotaikas ir rūpesčius, palydint 1939 metus ir pasitinkant 1940-tuosius. Senieji naujesiems sako: „Mano brangus vaikute, saugok avėdus, nes dabar daug vilkų priviso!“ Ir iš tikrųjų viskas tų vilkų greit buvo praryta.

mojosi ši generacija jau kolektyviškai. Imant įvykius visuomės, „XX Amžius“ gal ir nebuvo iš esmės jokia staigmena, greičiau natūrali išdava.

Aplinkybės, kurios tiesiogiai pagimdė šį dienraštį, buvo tačiau kitokios ir, sakyčiau, beveik neįtikėtinos. Čia J. Prunskis, atėjęs vėliau, neapėgavo siūlo pradžios. Jis apie amžininkus — tą septyneta, kuris ėmėsi iniciatyvos redaguoti dienraštį, rašo: „Jie jau buvo paskelbę „Naujoje Romuvoje“ savo idealios santvarkos deklaraciją ir svarstė apie sukūrimą organo, per kurį galėtų kalbėti ir Lietuvos visuomenė. Taip jiems beplanuojant, prez. Smetonos vyriausybė uždarė krikščionių demokratų dienraštį „Rytą“ ir liaudininkų — „Lietuvos Žinias“. „Ryto“ redaktorius prof. L. Bistras buvo diskvalifikuotas — nebebuvo jam leidžiama toliau pasilikti redaktoriui. Tai krikščionys demokratai, berods prof. Bistro lūpomis, ir pasiūlė perimti „Rytą“ tiems naujesiems „kultūros samokslininkams“.

Pirmiausia dėl tos deklaracijos, kuri buvo paskelbta 1936, vasario pabaigoje. Ją pasirašė viso 16 asmenų, tarp jų buvo ir 6, kurie tų pačių metų birželio pradžioje „XX Amžius“. Man neteko būti tarp tų 16-kos, bet esu dalyvavęs 25-30 asmenų reguliariuose pasitarimuose įvairiais katalikų klausimais, dažniausiai kultūriniais visuomeniniais. Tas 16-ka buvo iš tų pačių. Niekas tada nekėlė klausimo, kad reikia naujo dienraštinio organo prabilti „i Lietuvos visuomenę“.

Nemanau, kad toks klausimas būtų kilęs ir 16-kai. Jie gi turėjo per ką „kalbėti i Lietuvos visuomenę“ — užteko „Naujosios Romuvos“, „Židinio“ ir paties „Ryto“. Ar su spėdavus „Rytą“, buvo išpėtas dr. Bistras, kad negalėsias toliau redaguoti dienraščio, nežinau — girdžiu pirmą kartą. Bet kad krikščionys demokratai per Bistrą būtų pasiūlę perimti dienra-

tį „kultūriniam samokslininkams“, tai to nėra buvę. Priešingai, pastarieji pasiūlė.

„XX Amžiaus“ atsiradimas, tiesa, susietas su Ryto suspendavimu, bet dėl to galėjo jis ir neatsirasti. Buvo dar kita priežastis, sakykim, atsitiktinė — proginė, bet be jos niekam nebūtų atėję i galvą tas nelemtas „Ryto“ suspendavimas ir susirūpinimas jį gelbėti.

Tų metų birželio viduryje Ambrazevičius buvo paprašytas, kad pakviestų pas save ar kitur kele-tą savo draugų. Su juo kasdien susitikdavom prie stalo Cėkanaukaitės valgykloje. Laisvės alėjojė. Buvo pasakytas ir reikalas: norim kritikos, patarimų, gal ir talpos vienam planui, prie kurio buvo dirbta visus mokslo metus. Planas toks: leisti religines kultūros mėnesinį — ne liaudžiai, kaip tai daro mūsų vienuolynai, o šviesuomenei. Tikslas — išvesti religinę galvosėną iš liaudiskumo, primityvumo, kuris, atrodė, įsigalėjęs ir neturi noro, gal ir galimybių siekti aukštesnio lygio. Turim ir sąrašą eventualių vardų, tarp jų „Pragiedruliai“.

Ambrasevičius tik klausėsi, neskubėjo egzaminuoti, bet atrodė geriau, kad iš anksto žinos, kas tie yra to plano „autoriai“.

Pažįsti Kazį Cibirą — redagavo „Saltinį“, ruošė spaudai sudėtinę knygą „Arkivyskupas Jurgis Matulevičius“ (1933), dabar turi parengęs knygą apie Pečkauskaitę „Gyvenimo menininkė“ (1937). Jis tos minties iniciatorius ir akstintojas. Kitas, gal pastebėjai „Naujojo Romuvoje“ Pr. Zaidį — slappyvardį, rašo ir „Ryte“, „Saltinyje“, jėzuitų spaudoj — Pranas Gaidamavičius (Gaida), Tihamer Totho „Jau-nos sielos auklėjimo“ (1935), ver-

ties. Aš esu priedas — pas mane jie rinkosi Maironio namuose kas trečią savaitę, ir, sudėję galvas, svarstėme.

Ambrasevičius pasakė „gerai“ ir netrukus pakvietė pas save, Ugnėsių gatvėje, šiuos asmenis: Pr. Dielininkaitį, J. Grinių, Z. Ivinskį, J. Keliuotį, A. Maceiną ir Ig. Skrupskelį. Keliuotis neatėjo. Kiti išklaušė įvadą, kodėl reikia religines kultūros žurnalėlio šviesuomenei, ir viso to plano, koks buvo parengtas anos trijų-lės. Pritarimas buvo nelauktas. Kai dabar galvoju, kaip prisimenu kolektyvinį Ambrazevičiaus, Grinių ir Skrupskelio straipsnį „Pašalinkime piktą iš savo pačių tarpo“, tilpusį „Židinyje“ 1935 metais 4-me numeryje, darosi visai aišku. Juk jie ten kėlė religinio — moralinio mūsų gyvenimo negales ir tiesiog šauktė šaukėsi, kad reikia ką nors daryti.

Pradėjęs diskutuoti šį reikalą ir jau įsibėgėjęs, berods, Maceina kilsteli ranką ir sako:

— Palaukit, vyrai, kodėl mes svarstom žurnalėlio klausimą, kai dienraštis „Rytas“ uždarytas ir greičiausiai negalės toliau eiti?

Visi paklė gėlavas. Tikrai, dienraštis nepasirodė, berods, jau daugiau kaip savaitė. (Buvo suspenduotas birželio 4). Negi jis tikrai nebeįeis ir liksim be savo dienraščio? Gal skambinti dr. Bistrui? Ne, saugiau būtų asmeniškai nueiti ir pasitikrinti, kaipgi ten yra. Gal jam reikėtų pagalbos, redaktinės...

— Eikit judu, mes čia palauksim, kol grįšit, ir tęsim toliau aną reikalą.

Taip mudu su Maceina išskubėjom ir radom Bistrą už stalo redakcijoje.

— Didžiausia bėda ne ta, kad dienraštis šiuo metu sustabdytas, — kalbėjo jis. — Svarbiausia, labai kritusi prenumerata, bendradarbių trūksta, o aš pats pavargau, žinot, tiek metų vienas...

Kertinė paraštė

Tarp impresionizmo ir ekspresionizmo

Impresionizmas ir po jo sekąs ekspresionizmas gali atrodyti lyg du panašūs žodžiai, tik išreiškiantys slinkti iš vienos srovės į kitą bei savotišką, giminišką jų pasipildymą: ko viena neatliko, kita užgriebė ir pabaigė. Net jų istorinis artumas (iš impresionizmo persilaužta į ekspresionizmą apie 1905 m.) šias dvi sroves, atrodo, padarė kone dvynėmis. Ir toks galvojimas tapo net papročiu: jei tas ne impresionistas, tai, tur būt, jau bus ekspresionistas. Tačiau, skaitant J. W. Beach'o „The XX century novel“ tenka gerokai nustepti, kai šios dvi srovės padaromos tiesiog antitezėmis, kaip radikali priešingybė viena kitai. Ir impresionizmas J. W. Beach'o yra net smarkokai istorijoje paspiriamas atgal ir pripilnamas net prie senjojo realizmo, kaip artimas jo pusbroliui, nes J. W. Beach'o nuomone, impresionizmas turįs bene visus realizmo bruožus, o įvykys lūžis ir suolis į ekspresionizmą yra jau laikomas labai dideliu istoriniu XX amžiaus įvykiu, gal net pačiu didžiausiu. Tai atitraukimas nuo vergiško gamtos ir gyvenimo kopijavimo. Tai gal pats didžiausias šių dienų kūrybinis užsilaugavimas menuose.

Apot J. W. Beach'o, ekspresionizmas yra priešinga tendencija išgalėjusiam tikslesniam gyvenimo aprašymui. Ekspresionizmas, griežtai šnekan, yra lyg opozicija impresionizmui, nes impresionizmas pagrįdė yra tik realizmo — tikrovės variacija. Impresionizmas tik specialia technika stengiasi duoti objekto tikslią impresiją. Impresionizmas yra ir gana ištikimas, kaip ir realizmas, objekto parodymui, nors ir turi savo ypatingą parodymo sistemą.

Ekspresionizmas gi priešingai, stengiasi ne tik neduoti daikto impresijos, bet nori iškelti daikto — įvykio esenciją ir parodyti, ką jis iš viso reiškia. Ekspresionizmas viską paaukoja simboliui — lyg geriausiam ženklui, atatin-

kančiam vidinę prasmę. Ekspresionizmui leidžiama, kada jis tik nori, ignoruoti perspektyvą, naudoti bet kokį matavimą ir eiti daug toliau už tų trijų, mums taip pažįstamų, mastų. Ir tik ši laisvė padeda ekspresionizmui jį „garbingai“ pribrauti, o, va, susibūria naujos — jaunos jėgos ir jį tęsia. Ar manot laukė krikščionys demokratai, kad nauji „ateiviai“ ims ir atsirišos nuo partinės jų etiketės, jų pačių „Zaibo“ bendrovės leidžiamame laikraštyje? O kas tikėjo, kad to dienraščio priekyje, vyr. redaktoriui, bus pakviestas niekam net žinomas, vos prieš ketverius metus įventintas kunigas ir kad jis taps visiems priimtinas, popu-

Kartu gali atrodyti, kad net toks Wassermanas ir Gide yra daug konservatyvesni už Joyce'ą, kuris norėjo perduoti gyvenimą tokį, koks jis yra, t. y. lyg labiau realistinį. Vis dėlto Wassermanas ir Gide, kad ir konservatyvūs technikai, yra arčiau ekspresionizmo dėl jų drąsos, grupuojant įvairias scenas įvairiose pasaulio vietose. Tuo jie išreiškia ekspresionistinę misteriją, žmonių solidarumą ir priklausymą dvasinei prasmės vienetui. Tai jau ir būtų lyg laisvesnis būdas parodyti tiek įvairių scenų, kartais tarp savęs nesurištų, kaip buvo daroma senoj realistinėj „technikoj, kur viskas privalėjo turėti logiką ir motyvą.

J. W. Beach'o nuomone, ir Gide rado didesnį meninį grožį graikų ir 17 šm. klasikams, nors jie dažnai ir visai neatitiko realybės. Gide galvojo, kad tai vis tiek buvo didesnė kūryba — išradin-gumas, negu beveik vergiškas realizmo ir impresionizmo gamtos ir gyvenimo kopijavimas. Visos J. W. Beach'o mintys, atrodo, veda į vieną tašką, kad istoriškai rea-

Prieš pat rusų-bolševikų okupaciją rašytojai Liudas Gira ir Petras Cvirkas šoko pataikauti būsimam Lietuvos laisvės paverėjui rusui. „XX Amžius“ tai pavaizdavo tokia karikatūra su parašu: „Svetimas bizūnas vis tiek geriausias kai kurių rašytojų įkvėpimo šaltinis“. Žinoma, ir šios linksmosios temos prisidėjo prie to, kad „XX Amžiaus“ vyr. redaktorius dr. Ig. Skrupskelis, rusams okupavus Lietuvą, tuoj pat buvo suimtas, įkalintas, išvežtas Sibiran ir ten sumuštas.

(Nubalta i 2 psl.)

(Nubalta i 2 psl.)

KAIP ATSIRADO "XX AMŽIUS"?

(Atkelta iš 1 psl.)

— O kaip, jeigu mes pridėtu-
me savo rankas — tik redaguoti,
be kitų rūpesčių? — pratarė Ma-
ceina.

Bistras pakėlė rankas:
— Ale tik imkit, ir Dievas
jums tepadeda. Tik imkit, aš pats
jums talkinsiu.

— Redaguoti?
— Taip. Visa kita atliks esa-
mas administracijos ir spustu-
vės stabas.

Istrigo Bistro žodžiai: "Lyg
pats dangus būtų man jus at-
siuntęs", tik nepamenu, kurioj
vietoj juos įterpė.

Atsivėikimom ir greit grįžom
pas paliktuosius. Referavom pa-
dėtį, išžiebė lyg naują ugnį. Pir-
masis planas, dėl kurio susirin-
kom, nurodė, kad pradėti šia
pat planuoti naujas dienraščius.
Vardas? Tik ne "Rytas", ne
"Dabartis", "Ateitis", "Žygis"?
Jau buvo žinomi. O kaip "Dvi-
desimtas Amžius"? — tokiu var-
du belgi turėjo dienraštį La Veng-
tieme Siecle? — Neblogas, tik ne
"Dvidešimtas", o tiesiai XX —
ir visi pritaria. Skyrė? "Moks-
las" — taria berods Ivinis, "ir
menas" — papildo Grinius.
Sprendimas: Mokslo ir menas.
Socialiniai skyrius: "Darbas" —
siūlo Dielininkaitis, "ir duona" —
priduria berods Maceina.
Sprendimas: Darbas ir duona.
Reikėtų humoro skyriaus, kokio
nors "Mirga" — juokauja kaž-
kuris, "ir marga" — nusijuokia
antras. Sprendimas: Mirga —
marga. Vedamieji. Turėtume ra-
šyti visi iš eilės ar pagal reikala.
Straipsniai? Jei vėl po vieną kiek-
vienas savaitėje, būtų užpildytas
trečias puslapis — bent pradžio-
je, kol atsirad daugiau bendra-
darbių.

Planavimas vyksta žaibiškai ir
sklandžiai ligi klausimo, kas gi
imsis vyr. redaktoriaus pareigas.
Visi žvalgoji į Juozą Ambraze-
vičių, jau dirbusį kitados dien-
raštyje. Tas kraipo galvą:
— Negi turėčiau mesti kitus
darbus?

Taip einam iš eilės, ir nė vie-
nas negali. Dairomės, ka būtų
galima laisvesnį ir tinkamą rasti
iš šalies. Nerandam nė tokio.

— Žinau vieną — kunigas,
bus neįgudęs, bet rodo didelį in-
terėsą žurnalistikai. Mane pakei-
tė "Mūsų Laikraščio" trečioji de-
dė, ir Juozas Grušas buvo juo
patenkintas. Moka kalbų, verž-
lus, lūnus...

— Kas toks, sakyk?
— Prunskis Juozas. Pane-
vėžio vyskupijos, dabar "stip-
rina" plačius Pažaislyje...

— Nepažįstam. Bet jei manai,
kad turi duomenų ir galėtų, va-
žiuok ir kalbink.

Pasitarimas užtruko ne dau-
giau trejetas valandų. "XX Am-
žius" jau buvo gimęs savo var-
du ir šikais ir visu šeštojo įspa-
reiojimu. Galvojau, manęs tai
neliečia — padarysiu, tik paslau-
ga, susirūšiu su Prunskiu.

Kitą dieną, pasiskambinęs ar
neskambinęs, nuykstu į Pažai-
sly. (Prunskis netiksliai rašo, kad
aš jį išsikvietė į Kauną). Radau
mūsų "kandidatą", vaikščiojantį
pušynelyje, ir pradėjau jam kloti
reikalą. Visa tai buvo jam nau-
ja, nelaukta — beveik neįtikėti-
na. Pagaliau sutiko su sąlyga, jei
vyskupas Paltarokas jį išleis, tur-
būt, galvodamas, kad to nebus.

Grįžęs, pranešiau Ambrazevi-
čiui, o jis painformavo kitus. Pas-
vysk. Paltaroką išvyko delegaci-
ja, berods Dielininkaitis su
Skrupskeliu ar pastarasis su
Ivinskū — nežinau tiksliai, nes
pats išvykau į gimtinę. Nepraėjo
nė 10 dienų, gausiu Kurkliuose
"XX Amžius", numerį 1, išleista
birželio 24 dienos data, vadinas
— 3v. Joniū. Vartau ir puolu
skaityti redakcijos žodį, pasirašy-
ta aštuonių — visų ten buvusių
pas Ambrazevičių ir nebuvusio
Keliuočio. Nustembu rades ir sa-

vo pavarde. Supratau įkliuvęs į
kolektyvinį ratą.

Pirmasis numeris buvo pana-
šus į Rytą, dar netobulas laužy-
mas. Formatas lyg ir mažesnis.
Pirmas puslapis (politinės ži-
nios) panašios į "Rytą", kiti pus-
lapiai lyg kažkas "šviežia", la-
biau gyva. Tolimesni numeriai
gerėjo medžiagos išdėstymu, stip-
resnėm antraštem, šrifto įvairini-
mu. Kieno tai ranka? Aišku, Juo-
zo (Ambrazevičiaus), talkinant
Vincui (Rygeriui), kurį tik vė-
liau tepažinau. O kaip su Prun-
skiu? Skubėjau vykti į Vakarų —
trečiosios savo studijų kelionės,
tad nebespėjau patirti, ar vysk.
Paltarokas jį leido. Plakiausi Vo-
kietijoj, Prancūzijoj, Belgijoj ir
tarp kitu dalyku, kurie buvo
man tiesioginiai, vis žvalgiausi į
periodikos pavyzdžius. Grįžęs, su-
žinojau, kad Prunskis gautas, bet
buvo pasiprašęs atostogų, tad at-
sirado vėliau. Visa pradžia vežė
Ambrazevičius, talkinamas kitu.
Keliuotis buvo nustebeš, rades
savo pavarde, ir atsisakė būti ko-
lektyve, netgi išgąsčio, kad,
nuėję į dienraštį, jie (pastovūs jo
bendradarbiai) pakenksia jo
"Naujamajam Romuval". Taip iš a-
štuonių paskelbtųjų, kolektyve li-
ko tik septyni.

Toji dienraščio pradžia, kai
dabar galvoju, gali atrodyti jau-
nuoliška, impulsyvi, toli nuo tos
legendinės istorijos, kaip ją pri-
statė Pažaislyje surastasis redak-
torius. Bet iš to popiečio pasida-
rė didelis dalykas — kone per-
versamas mūsų dienraštinėje pe-
riodikoje. (Apie tai plačiau bus
kitur).

Klausimas, kas buvo pagrin-
dinis variklis, apsprendęs anga-
žavimą: jaunatviškas entuziaz-
mas (kolektyvo narių amžiaus
vidurkis buvo 27 metai), visuo-
meninė atsakomybė ar intuity-
vus balsas "darykim, išeis". Gal

viskas kartu ir kažkas daugiau —
visi buvo panašios minties, nors
ir labai skirtingi (tai buvo plu-
sas šiame darbe), tos pačios atei-
tininkų mokyklos ir ideologijos,
pagaliau, išskyrus Skrupskelį —
"Zidinio" redaktorių, visi to pa-
ties fakulteto dėstytojai.

"Tokių būdų prasidėjo žurna-
listinis darbas, kuris sau lygaus
neturėjo nė tik Lietuvoje, bet ir
užsieniuose", — rašo prof. J. Eres-
tas (Stasys Šalkauskis, 1960,
191). Gaila, kad lig šiol tas dar-
bas neapibūdintas, nepasvertas,
jo "komplektas" neprieinami jau-
nesniems žurnalistams pasizval-
gyti bei pasimokyti.

Pavasariniai ūgiai

Nuotrauka Vytauto Maželio

listinis darbas, kuris sau lygaus
neturėjo nė tik Lietuvoje, bet ir
užsieniuose", — rašo prof. J. Eres-
tas (Stasys Šalkauskis, 1960,
191). Gaila, kad lig šiol tas dar-
bas neapibūdintas, nepasvertas,
jo "komplektas" neprieinami jau-
nesniems žurnalistams pasizval-
gyti bei pasimokyti.

listinis darbas, kuris sau lygaus
neturėjo nė tik Lietuvoje, bet ir
užsieniuose", — rašo prof. J. Eres-
tas (Stasys Šalkauskis, 1960,
191). Gaila, kad lig šiol tas dar-
bas neapibūdintas, nepasvertas,
jo "komplektas" neprieinami jau-
nesniems žurnalistams pasizval-
gyti bei pasimokyti.

Žvilgsnis į Juliaus Janonio reabilitaciją

Jurgis Jašinskas, JULIUS JANO-
NIS — POETAS IR REVOLUCIO-
NIERIS. Monografija. Rinko ir
spausdino "Naujienu" spaustu-
vė, 1975 m. Leidinys didesnio formato, 266
psl., kaina nepažymėta.

Nebegaliu pasakyti, tėvų na-
muse, ar pas kaimynus, Juliaus
Janonio-Vaidilos Ainio eilėraš-
čių knyga esu matęs ir skaitinė-
jęs apie 1930-31 metus, būdamas
vaikas, vos laisviau skaityti pra-
mokęs. Jo sklandūs, ritmingi ei-
lėraščiai mane žavėjo, kaip Mai-
ronio poezija ir Vytės Nemu-
nėlio eilės (pastarojo tuomet
tik žvaigždutėje aptinkamos).
Tačiau aplamai šio poeto kūry-
bą mūsų šaltos savotiška da-
lia: vieną ji visai nutylėdavo, ki-
ti gi keldavo ir kelia į padan-
ges. O tikroji jos vertė greičiau-
siai tarp tų dviejų kraštutinumų
kur nors per vidurį.

Prieš septynerius ar šešerius
metus šiam tylos ir melo samok-
sui pasipriešino Juliaus Janonio
kaimynas, biržietis žurnalistas
Jurgis Jašinskas. Kad taip atsitū-
ko, iš dalies turime dėkoti bol-
ševikų "stebukladariams", anot
J. Jašinsko "lietuviškiems
munchhausenams", kurie, žu-
vę poeta begarbindami, pasirodo,
prirašė tiek visokių kokčių nesamo-
nui, kad jautrus rašto žmo-
gus nebegalėjo tylėti. Kruopščiai
telkęs ir grupavęs medžiagą, J.
Jašinskas išlejo ją į kelias de-
simtis "Naujienu" atkarpu. At-
sirado skaitintojų, kad medžiaga
būtų surinkta ir knyga. Knyga
pagaliau gimė. Tiesa, sunku su-
sigaudyti jos išleidimo datose:
įvadą datuotas 1971, aplanke ir

ALFONSAS NAKAS

tituliniam puslapy pažymėta
1976-o skaitytuosius pasiekė tik
1976-ųjų vėlyvą pavasarį. Kodėl
taip atsitiko, galėtų paaiškinti
tik pats autorius.

Ivade, apgailejęs pereito šimt-
mečio pabaigos ir šio pradžios
per anksti mirties išskintus še-
šis talentingus mūsų literatus,
apie Julij Janonį autorius šitaip
prašneka:

"Ši pastarąji išliko tragiškia-
usias likimas, kuris iki pat šios
dienos nėra pasibaigęs: vieni, ku-
rie savo pažiūromis dedasi jam
artimi, visai iškraipydami jo
poetinę kūrybą, jį savinasi. O ki-
ti, esantieji laisvajame apsaulyje,
nepažindami nei jo veiklos, nei
kūrybos, jį ignoruoja ir praver-
džioja".

Remdamasis kitų liudijimais ir
savo vaikystės bei jaunystės atsi-
minimais, autorius gyvai atkuria
poeto tėviškęs vaizdą, apibūdina
jo šeimą, jautriai ir vaizdžiai
aprašinėja jo vaikystės skurdą,
nuobodį ir sunkų darbą, pieme-
naujant pas latvių ūkininkus, nes-
kurtų. Knyga sudėta tuzina-
mis nuotraukų. Ne visos jos vie-
nodai ryškios, bet visos savaip
įdomios ir vertingos. Ties vieno
puslapio poeto rankraščio faksi-
mile sustojęs, stebisi knygos au-
torius, o su juo ir skaitytojas:
kaip puikiai Janonis mokėjo lie-
tuvų kalbą, nors jos mokytis ne-
turėjo daugiau progų, kaip Ame-
rikos lietuviškai šeštadieninėse
lituanistinėse mokyklose!

Po pustručio šimto puslapių
poeto gyvenimo ir kūrybos fak-
tų naujais puslapiais ir naujais
skiriais bresta. O vis dėlto, įtam-
pa auga, tragedija artėja, nors
ir kaip skaitytojas trokšta, kad
ji neįvyktų.

Negali sakyti, kad autorius Ju-
lij Janonį perdėtai idealizuoja.
Nors monografija rašoma su
meile ir širdimi, bet stengiamasi
si laikyti objektyvumo. Naudo-
jamasi medžiaga iš Lietuvoje pa-
sirodžiusių leidinių ir čia, Ame-
rikoje, kruopščiai surankiota. Sa-
žiningai Lietuvoje naudota, ob-
jektivią medžiagą autorius tel-
kiausiai įvertina, pagiria, patvir-
tina autentiškumą. Ten, kur aiš-
kiausiai meluojama, į gausias ci-
tatas jis išbrauna su protesto,
dažnai piktomis ir kandžiomis,
baisiomis.

J. Jašinskas prieš "lietuviškųjų
munchhausenų" — melagių
svaisiojimus pastato liudinin-
gus, gyvenančius laisvajame pa-
saulyje. Jiems nereikia meluoti.
Jie kalba faktais. Nepaprastai
svarbus ir nepaprastai įdomus
yra Juliaus Janonio sesers Emili-
jos Janonytės-Railienės, gyve-
nančios Baltimorėje, liudijimas.
Juliaus Janonio ateities biografai
be šio liudijimo neišsivers, nes
kitai jie tikro poeto portreto
nesukurtų. Knyga sudėta tuzina-
mis nuotraukų. Ne visos jos vie-
nodai ryškios, bet visos savaip
įdomios ir vertingos. Ties vieno
puslapio poeto rankraščio faksi-
mile sustojęs, stebisi knygos au-
torius, o su juo ir skaitytojas:
kaip puikiai Janonis mokėjo lie-
tuvų kalbą, nors jos mokytis ne-
turėjo daugiau progų, kaip Ame-
rikos lietuviškai šeštadieninėse
lituanistinėse mokyklose!

Po pustručio šimto puslapių
poeto gyvenimo ir kūrybos fak-
tų naujais puslapiais ir naujais
skiriais bresta. O vis dėlto, įtam-
pa auga, tragedija artėja, nors
ir kaip skaitytojas trokšta, kad
ji neįvyktų.

Negali sakyti, kad autorius Ju-
lij Janonį perdėtai idealizuoja.
Nors monografija rašoma su
meile ir širdimi, bet stengiamasi
si laikyti objektyvumo. Naudo-
jamasi medžiaga iš Lietuvoje pa-
sirodžiusių leidinių ir čia, Ame-
rikoje, kruopščiai surankiota. Sa-
žiningai Lietuvoje naudota, ob-
jektivią medžiagą autorius tel-
kiausiai įvertina, pagiria, patvir-
tina autentiškumą. Ten, kur aiš-
kiausiai meluojama, į gausias ci-
tatas jis išbrauna su protesto,
dažnai piktomis ir kandžiomis,
baisiomis.

J. Jašinskas prieš "lietuviškųjų
munchhausenų" — melagių
svaisiojimus pastato liudinin-
gus, gyvenančius laisvajame pa-
saulyje. Jiems nereikia meluoti.
Jie kalba faktais. Nepaprastai
svarbus ir nepaprastai įdomus
yra Juliaus Janonio sesers Emili-
jos Janonytės-Railienės, gyve-
nančios Baltimorėje, liudijimas.
Juliaus Janonio ateities biografai
be šio liudijimo neišsivers, nes
kitai jie tikro poeto portreto
nesukurtų. Knyga sudėta tuzina-
mis nuotraukų. Ne visos jos vie-
nodai ryškios, bet visos savaip
įdomios ir vertingos. Ties vieno
puslapio poeto rankraščio faksi-
mile sustojęs, stebisi knygos au-
torius, o su juo ir skaitytojas:
kaip puikiai Janonis mokėjo lie-
tuvų kalbą, nors jos mokytis ne-
turėjo daugiau progų, kaip Ame-
rikos lietuviškai šeštadieninėse
lituanistinėse mokyklose!

Po pustručio šimto puslapių
poeto gyvenimo ir kūrybos fak-
tų naujais puslapiais ir naujais
skiriais bresta. O vis dėlto, įtam-
pa auga, tragedija artėja, nors
ir kaip skaitytojas trokšta, kad
ji neįvyktų.

Kertinė paraštė

(Atkelta iš 1 psl.)

lizmo ir į jį panašaus impresioniz-
mo laikais tikra meninė kūryba
buvo lyg ir sustojusi, ir žmogus,
tuo laiku būdamas ištikimas ob-
jekto — įvykio parodymui, gal
net liovėsi kurti, palikdamas lyg
tam tikrą tuštumą — spraga, po
kurios jau tik ekspresionizmas su
savo fantazija, mistiškumu, re-
ligija ir legendiškumu pradėjo

ty, knyga autorius užbaigia pu-
santro tuzino puslapių epilogu.
Jis, pasivadinęs Palydovu, išsive-
dą Julij iš kapo ir sukuria dia-
logą apie įvykius, prasidėjusius
bolševikine revoliucija Kronšta-
te ir besitęsiančius iki šių die-
nų. Palydovas aiškina, kas atsitū-
ko Juliaus draugams, ir revoliu-
ciją išvėlusius, vis minėdamas
naujas pavarde. Julius jaudina-
si, liūsta, stulbsta, protestuoja.
Revoliucijos niekšybę atskleidęs,
Palydovas palieka Julij su jo di-
džiaja meile Justina, po jo mir-
ties greit nusinuodijusia, am-
žinai ramybei...

Julius Janonis — revoliucio-
nierių? Taip! Julius Janonis —
bolševikas? Ne! Nesvarbu, kad
socialdemokratinio nusiteikimo
jaunuolis keletą mėnesių prieš
mirtį ir bolševiko vardą nešiojo.
Revoliucijos metu viskas susimai-
šo. Tuo pačiu vardu vadinami
ir šventi idealistai, ir sadistiški
oportunistai. Vėliau jų keliai iš-
siskiria. Tartum antspaudą čia
uždeda Juliaus sesuo Emilija:
"Man yra didžiausias nesmagu-
mas, kai matau ir girdžiu, kaip
jie jį savinasi... Jeigu Julius ži-
notų, koks komunizmas yra da-
bar, jo kūnas apsvėrėtų karste..."
Čia bereikia tik išarti amen.

Paminėti keli svarbesni kny-
gos trūkumai. Visų pirma — ap-
tu laikraštinio stiliaus, tartum
skaitytumei dienraščio atkarpą.
Čia kreipiamasi į Skaitytoją (iš
didžiosios), čia šūktelejama
komplimentas kuriam dienraš-
čio bendradarbiui, čia reikiama
"nuoširdi padėka" medžiaga tei-
kusiems. Vargina skaitytoją gau-
sybė intarpų ir ilgus ir trumpas
citatas. Autoriaus pastabos ge-
riau tiktų, citatas pabaigus, ar-
ba puslapių gale, išnašose. Be to,
intarpams naudojama klaidinga
skrybyba: prieš intarpą autorius
citatą nutraukia kabutėmis, o in-
tarpą baigęs vėl kabutėmis pra-
dėjęs citatą tesia. Keistai atrodo
ne tik tarp kabučių cituojami
Juliaus Janonio eilėraščių paski-
ri posmai, bet net ir ištisi eilė-
raščiai. Svetimženkliai čia abso-
lyčiai nereikalingi. Knygoje ne-
ra vardu rodyklės. Monografi-
niam veikalui ji būtina. Kurie iš
šios knygos rankos medžiagą
ateities veikalams, autorių daž-
nai pakeiks.

Dail. J. Dagio aplankas vykęs,
impresyvus. Tik čia stambi klai-
da tekste. Pirmame aplanko vir-
šelyje ir keturias eilutes surašy-
ta: "Jurgis Jašinskas / POETAS /
IR REVOLUCIONIERIUS / 1971". Tik nugarėlėje randamas
"JANONIS".

Tiek apie stambesnius trūku-
mus. Jų buvo galima lengvai iš-
vengti, ypač kalbinių — skry-
bos, jeigu rankraštis bent kelioms
dienoms būtų patekęs į kurio kal-
bininko rankas.

Šių pastabų autoriui knyga pa-
darė didelį įspūdį. Lėtai, su per-
traukom skaitant, keletą dienų
teko su Julium Janoniu pagyven-
ti, jo posmus mintimis kartoti,
apie jo tragiką galvoti, jį pamil-
ti. Lėdai, kurie anksčiau nuo Ja-
nonio skyrė, — ištripo. Tikiu,
kad, šią objektyvią monografiją
perskaitę, daugumas susidomės
nuoširdžiu, dėmesio vertu poetu,
tragiškoju Julium Janoniu —
Vaidilos Ainio.

vėl tęsti prometėjišką kūrybinį
darbą.

Si tuštuma — spraga čia kartu
primena ir kitą, vadinamą "vi-
duramžių spraga", po kurios tik
renesansas, pradėjęs vėl domė-
tis senovės graikais ir romėnais,
pastatė lyg tiltą per viduram-
žius, dovanodamas mums graikų
ir romėnų genijų tęsinį.

Kartu vertėtų pažūrėti ir į
mūsų literatūrą kiek kritiškiau,
į tą konservatyviškumą, į skun-
das dėl per didelio romantišku-
mo, į vieną kitą simbolistą ar
modernistą. Mūsųose vis dėlto

dar dominuoja, su negausiomis
išimtimis, tai realistinis, tai im-
presionistinis stilius, kuris J. W.
Beach'o greičiausiai būtų pri-
skirtas prie tam tikros "spragos".
Vis dėlto mūsų jaunoje literatū-
roje rasime nemažą autorių su
ekspresionistine tendencija, bet
daug ir realistų su impresionisti-
ne tendencija, net impresionistų
su realistine ar ekspresionistine
tendencija. Visa tai, gali būti, liu-
dija mūsų tam tikrą balansavi-
mo pamėgimą, net baimę ryškiau
angažuotis vienam ar kitam brai-
žiui, juo labiau avangardiniam
prasiveržimui. Ir sunkiai atsako-
mas klausimas: ar visa tai padė-
da mūsų šiandieninei literatū-
rai?

P. Mln.

Tel. PR 8-3226
DR. ANNA BALIUNAS
AKIU, AUSŲ, NOSIES IR
GARSIKLES LIGOS
2858 West 63rd Street
Valandos pagal susitarimą

DR. K. G. BALUKAS
Akusherija ir moterų ligos
Ginekologinė chirurgija
6449 So. Pulaski Road (Crawford
Medical Building). Tel. LU 5-6446
Pirmą ligonius pagal susitarimą.
Jei nesusitinka, skambinti 374-9094.

DR. VL. BLAŽYS
PLAUCIŲ IR VIDAUS LIGOS
Marquette Medical Center
6132 So. Kedzie Avenue
Val: pirmad., antrad., ketvirtad. ir
penktad. nuo 12-4 val. vakarų.
Šeštad. nuo 1 iki 3 val.
Pagal susitarimą.
Ofiso telefonas: WA 5-2870
Resid. tel. WA1brook 3-3048

Tel. Ofiso HE 4-5849, rez. 388-2233
DR. PETER T. BRAZIS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
2434 West 71st Street
Val: pirm., ketv. 1 iki 5 v. popiet.
Antr., penktad. 1-5, treč. ir šeštad.
tik susitarus.

Dr. Ant. Rudoko kabineta perėmė
DR. EDMUND E. CIARA
OPTOMETRISTAS
2700 West 51st Street
Tel. — GR 6-2400
Val: pagal susitarimą: pirmad. ir
ketv. 1-4 ir 7-9; antrad. ir penkt.
10-4; šeštad. 10-3 val.

Ofs. tel. 735-4477; Rez. 246-2839
DR. E. DECKYS
GYDYTOJA IR CHIRURGE
Specialybė — Nervų ir
Endokrininės ligos
CRAWFORD MEDICAL BUILDING
6449 So. Pulaski Road
Valandos pagal susitarimą.

Resid. tel. — GI 8-6873
DR. W. M. EISINAS
AKUSERIJA IR MOTERŲ LIGOS
GINEKOLOGINE CHIRURGIJA
6132 So. Kedzie Ave. WA 5-2670
Valandos pagal susitarimą. Jei ne-
susitinka, skambinti: MI 2-0001.

DR. A. B. GLEVECKAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
Tel. — BE 3-5893
Specialybė Akių ligos
2007 West 103rd Street
Valandos pagal susitarimą

Ofiso tel. — PR 8-2220
DR. JANINA JAKSEVIČIUS
JOKSA
VAIKŲ LIGOS
2656 West 63rd Street
Valandos tik iš anksto susitarus:
pirm., antrad., ketv. ir penkt. nuo 3
iki 5 v. v. šešt. nuo 3 iki 6 v. v.

Ofs. FO 7-6000, Rez. GA 3-7278
DR. A. JENKINS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
3844 West 63rd Street
Valandos pagal susitarimą

DR. K. A. JUCAS
DERMATOLOGIJA —
CHIRURGIJA
3824 No. Western Avenue
1002 No. Western Avenue
Tel. atsakomas 12 valandų
489-4441 — 561-4606

Išėjimas ir buto tel. 652-1381
DR. FERD. VYT. KAUNAS
BENDROJI MEDICINA
1607 E. 49th Court, Cicero
Kasdien 10-12 ir 4-7
Išskyrus treč. ir šešt.

DR. FERD. VYT. KAUNAS
BENDROJI MEDICINA
1607 E. 49th Court, Cicero
Kasdien 10-12 ir 4-7
Išskyrus treč. ir šešt.

Tel. ofiso ir buto: OLYmpic 2-4159
DR. P. KISIELIUS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
1443 So. 50th Ave., Cicero
Kasdien 1-3 val. ir 6-8 val. vak.
Išskyrus trečiadienį.
Seštadienis 12 iki 4 val. popiet.

Tel. RELiance 5-1811
DR. WALTER J. KIRSTUK
(Lietuvis gydytojas)
3925 West 59th Street
Val: pirmad., antrad., ketvirtad. ir
penktad. nuo 12-4 val. popiet ir 4-8
val. vak. Treč. ir šeštad. uždaryta.

DR. IRENA KURAS
GYDYTOJA IR CHIRURGE
KCDIKIŲ IR VAIKŲ LIGOS
SPECIALISTE
MEDICAL BUILDING
7156 South Western Avenue
Valandos: Kasdien nuo 10 val. ryto
iki 4 val. popiet.
Ofiso tel. RE 7-1168; rezid. 239-2919

Ofs. HE 4-1818; Rez. PR 6-9001
DR. J. MEŠKAUSKAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
Specialybė vidaus ligos
2454 West 71st Street
(71-oje ir Campbell Ave. kampas)
Val: pirmad., antrad., ketvirtad. ir
penktad. 3 iki 7 v. p. p. Tik susitarus

OPTICAL STUDIO
VIOLETA KAHOSAITĖ
7051 So. Washenaw. Tel. 778-6706
Pritaikiama akiniai pagal gydytojų
receptus.
Didelis akinų rėmų pasirinkimas.
Val: pirm., antr., penkt. 10-6:30.
Ketv. 1-3 v. vak. Šešt. 10-4 v. p. p.
Trečiadienis uždaryta.

Tel. — 282-4422
DR. ROMAS PETKUS
AKIŲ LIGOS — CHIRURGIJA
Ofis: 111 NO. WABASH AVE.
4200 NO. CENTRAL AVE.
Valandos pagal susitarimą.

DR. FRANK PLECKAS
(Kalba lietuviškai)
OPTOMETRISTAS
2618 W. 71st St. — Tel. 737-5149
Tikrina akin. Pritaikiama akiniai ir
"Contact lenses"
Val. pagal susitarimą. Uždaryta treč.

DR. LEONAS SEIBUTIS
INESTŲ, PUSLES IR
PROSTATO CHIRURGIJA
2656 W. 63rd Street
Val. antrad. nuo 1-4 val. popiet
ir ketv. nuo 5-7 vakarų.
Ofiso tel. 776-2880, rez. 449-5528

Naujos muzikinės premjeros išvakarėse

Pokalbis su kompozitorium Aloyzu Jurgučiu, "Dainavos" ansamblio muzikiniu vadovu ir dirigentu

— Esame "Dainavos" ansamblio naujos premjeros išvakarėse. Jūs esate šio gyvo ir kūrybingo vieneto muzikinis vadovas ir dirigentas. Sakyt, ar dainavičių ambicingas užmojis — kasmet pasirūpinti visai šviežios operetės premjera — virsta jau tradicija ar ir ateityje manoma šia prasme išsėsti?

— Man sunku atsakyti į šį klausimą, nes apie ateinančių metų sezoną "Dainavos" ansamblio valdyba su manimi dar nekalbėjo. Jeigu aš būsiu pakviestas ir sekančiais metais dirbti ansamblio meniniu vadovu, šią liniją aš stengsiuosi išlaikyti. Chordinės muzikos koncertai statinėje formoje nėra tiek populiariūs ir nesutraukia tiek klausytojų kaip muzikiniai veikalai su vaidyba. Jeigu ansamblis apsiribos tik chordiniais koncertais, jis praras klausytoją ir eis palaipsniui prie uždarymo. Tai rodo gyvenimo tikrovę. Noriu priminti, kad šiuo metu domėjimasis chordiniais koncertais statinėje formoje mažėja ne tik JAV, bet ir Lietuvoje. Į Lietuvoje rengiamas masines dainų šventes dainininkai atvyksta dėl "spaudimo iš viršaus" — už dalyvavimą (kaip ten sakoma) meninėje saviveikloje iš įstaigų, įmonių, fabriku vadovų jie gauna kai kurių lengvatų.

— Skaityt, kaip ir būsimiems spektakliams dalyvams idomu būtų sužinoti šį bei tą iš "Kulgrindos" — genezės. Sakysim, kada ir kaip gimė naujos operetės reikalavimai ir su kokiomis operetinėmis sugestijomis buvo angažuota libretistė Nijolė Jankutė-Užubalienė.

— Vos tik pradėjus repetuoti praėjusiais metais mano muzikinį veiklą "Pamario pasaka", ėmiau ieškoti kito libretto. Kada man į rankas pateko rašytojos N. Jankutės — Užubalienės libretas, parašytas, "Dainavos" ansamblio užsakymu, net prieš 10 metų, nieko nelaukdamas, ėmiausi darbu, nes libretto turinys, kalba ir veiksmo vystymosi eiga man patiko.

— Kodėl tas libretas išgulėjo net 10 metų "ant lentynos"?

— Kaip yra minėjęs ansamblio valdybos nariai ir pati rašytoja,

Muzikinio veikalo "Kulgrindos" kūrėjai: kompozitorius Aloyzas Jurgutis ir libretė autorė, rašytoja Nijolė Jankutė-Užubalienė. Nuotr. V. Jasinevičius

neatsirado kompozitoriaus, kuris imtųsi parašyti jam muziką.

— Kaip vertinate "Kulgrindos" libretą literatūrinę ir muziką — kompozitoriui svarbiausia muzikinei kūrybai tinkama forma?

— Kiekvienas žmogus yra individualus, žiūrintis į jį supančią aplinką, ir problemas pro savo individualią prizmę. Kiekvienas individas turi skirtingą minčių dėstymo logiką. Todėl, prieš rašydamas muziką, kiekvienas kompozitorius ilgai diskutuoja su libretistu, kaip taisyklė — keičia jo detales ir pan. Aš neturėjau jokių problemų. Rašytoja ir aš greitai pajutome kiti kitą, suradome "auksio vidurį", ir klausytojas, apsilankęs "Kulgrindos" spektaklyje, manau, pajaus, kaip glaudžiai rįsasi literatūrinė ir muzikinė kalba.

daugiau dramatinę muziką, nes laumės, raganos, miškiniai pyksta ant jaunos laumės Gilandos, kuri įsimylėjo žmogų, nori palikti girią ir išeiti gyventi į kaimą. Šiuose paveikluose, ten kur reikia, naudoju ir moderniosios — eksperimentinės muzikos elementus. Kaimo vaizduose dominuoja lietuviška lyrika. Muzika pilna būdingų lietuviškų intonacijų, lietuvių muzikai tipingų kadencių, gausu lietuvių muzikai būdingų nekvadratinės struktūros motyvų. Epizoduose naudoju ir "sutartinių" harmoniją, tačiau saikingai.

Norėčiau pabrėžti, kad kiekvienas kompozitorius nori, kad jo kūrinys kuo geriausiai praskambėtų ir būtų visuomenės šiltai priimtas. Kompozitoriams dažnai patinka eksperimentuoti, tačiau kitas klausimas — ar tie eksperimentai patenkinami, ar erzina klausytoją. Todėl, kurdamas muziką, aš stengiuosi nepersistengti...

— Ar "Kulgrinda" bus daugiau solo partijų operetė, ar dominuos choras? Kurie solistai ir kurioms rolėms yra angažuoti? Kaip vyksta baigiamasis repetitinių darbų? Ir koks yra šiandieninis "Dainavos" choras?

— "Kulgrinda" nėra tipinė operetė. Tikslingai ją būtų vadinti abstrakčiai — muzikiniu veikalu, nes nei forma, nei muzikos charakteris nėra tipiniai operetinio pobūdžio. Dū paveikslas parašiau, naudodamas operinio vystymo muzikos formą — be kalbamų tarpų. Šiuose paveikluose didelis krūvis tenka solistams M. Momkieniui (jaunai laumėi Gilandai) ir senai raganai — Varūnai — R. Mastieniui. Choriui tenka užtvynus vaidmuo — gausu replikų, trumpesnių ir ilgesnių chorinių epizodų, dažnai palydimų judesiu. Kiti 2 paveikslai, kur vaizduojamas kaimas, yra su kalbama tarpais. Čia išgirsime solistę Audronę Gaiziūnienę (Simonaitytę), kuri atliks kaimo mergaitės Elytės vaidmenį, solistą V. Liorentą — Andriaus vaidmenyje ir solistą V. Radį — Dėdės vaidmenyje.

Paminėsiu, kad "Dainavos" ansamblio choro nariai "Kulgrindą" yra ne eilėmis išbandę. Choriui tenka didelis krūvis ir svarbiausia, kad čia gausu nelauktų replikų, nelauktų įstojimų, gausu harmonizuotų, gana sudėtingų atlikimų 5, 7, 8, 11 dalių metrų ir pan.

— "Kulgrindoje" klausytojas ras įvairiausių muzikinių momentų, tampriai susietų su išraiškingu — vaizdiniais ryškiais tekstais. Dviejuose paveikluose, kur vaizduojamas laumės, raganos, miškiniai, klausytojas išgirs

būrius smulkesnių, nepriklausomų gamintojų. Tačiau vis buvo matyti erdvių, kur dar galima plėstis. Geologai ieškojo naujų klotų. Atsirado teorija, kad žemės planetos branduolys nėra geležies sąkaupos, bet neaprepiamo dydžio suspaustos naftos rezervaras! Ne tik tūkstančiai metų, bet ir dešimčiai tūkstančių metų užkėlė degalų!

Pacifiko paplūdimių turistai matė tirštą naftos pompavimą bokštų mišką. Šis miškas tęsiasi pakrante nuo Aliaskos iki San Diego. Pilnoji naftos žemė! Iš tikro, nafta daugelį šiais laikais vietos žmonėms padaukio ir saulintis paplūdimiuose. Smėlio nebėra. Tik tai juoda, limpi masė, kurią begalima nuimti su terpentinu arba dažų nušalintoju. Pompos ir sunkios vamzdžiai praleisdavo naftą: ji sunkiė vandenin, skydo platyn. Gal taip ir reikėjo. Dingio jūros krantų paukščiai. Įkryrūs jų klyksmai nebetrukdė pakrantės praeivių. Nebeliko ir žuvų, kurios gaidamos teršė orą pašvinkusiais kvapais. Liko tik jūros dvelkmė, kvėpianti jaukais naftos kvapais.

Nuo ant stulpų iškėlto greitkelio D.B.F. matė plačią rafineriją ir naftos tankų panoramą — tai buvo jo korporacijos nuosavybės. Kad tik oro matomumas būtų skaidresnis! Automobiliai dangstėsi pilka migla. Vien tik riogso vienšias Holiday viešbučio siluetas. Kartais šešėlis nušėdavo greitkelio. Tai buvo eismo pareigūnų mašinų sparnai, besistengiantys įvertinti automobilių susigrūdimą didumą.

Per pastaruosius penkerius metus Los

Mėlyna banga iš lėto liejasi

ALEKSANDRAS RADZIUS

NAKTIES AKVARELĖ

Mėlyna banga iš lėto liejasi, prasideda tamsos žaidimas su šviesa. Buvęs, esamas ir būsimas peizažas verpetan įsuka mane.

Ir nežinau, (ir kam gi man žinoti?), kada iš tikro gyvenu, ar naktį akvarėlėje mėlynų, ar žalsų potvynio bangų.

OBSERVATORIJA

Kontraforsai ir kolonos kyla į mėnulio baltą išgaubimą, asteroidų liepsnelės dega.

Užsidedim Paukščių Tako stulą, žalią arnotą Oriono, nekrūvinos aukos liturginiai indai jau paruošti.

TELESKOPAS

Į stiklo ežerą krinta žvaigždės ir suliepsnoja Dievo ugnimi. Šviesa, tarytum Viešpaties gimimo naktį, iškyla lyg monstrancija ties manimi.

Jos tyras auksas, niekad rantom nelytėtas, liejasi naktin iš tolumų gilių. Aš, stiklo ežere it Gango upę nusiprausęs, amžinybės veidrodį regiu.

DIALOGAS

Stiklan banga įsminga, paberdama spalvas, ilgai, ilgai kalbuosi su tolima gelme.

Kalbu mėnulio žodžiais, Klausau žvaigždžių dainų ir sugrįžtu į saulę, paženklinant naktim.

veikalas. Bet aš tikiu, kad dainavičiai susikaups ir atliks "Kulgrindą" kuo geriausiai.

— Ir baigimins klausimas: kas, jūsų manymu, mūsų publikai turėtų labiausiai "Kulgrindoje" patikti?

— Mano manymu, atsakymą reikėtų skirti į dvi dalis: eiliniam klausytojui — muzikos mėgėjui turėtų patikti didžiausią išpūdį veikalo lietuviška dvasia, o profesionalas muzikas turėtų rasti įdomių momentų melodinėje vystyme, harmonijoje, naudoja-

moje formoje ir orkestruotėje.

Aloyzo Jurgučio ir Nijolės Užubalienės muzikinio veikalo "Kulgrindos" spektakliui Marijos mokyklos auditorijoje, Chicagoje, įvyks gegužės 7 d. 8 val. vak. ir gegužės 8 d. 3 val. popiet.

Vincent van Gogh Kelias su kiparisais naktį (detalė)

VIS TIEK

Pavasaris jau čia, jau mano sode. Šeimininkauja saulė medžiuose ir ežere.

Ar ne vis tiek anksti pražydusiems žiedams, ar mano akys mėlynos, ar juodos? ar mano rankos baltos, ar tamsios? Ar ne vis tiek, kad tik žūrėčiau, kad tik gerėčiau! naujai užgimusioms spalvoms, kad mano gyslose pulsuotų pavasario gyvybė, kad žemės sultys tekėtų į medžius, į žolę, į mane.

Strimagalviais pirmyn

Anslavs Eglitis

Dwight Baines Fisher, Jungtinių naftos dirbinių korporacijos pirmininkas, kurį biznio pasaulis žinojo D.B.F. inicialais, važiuavo savo dailiu Maserati nauju, tarpvalstijiniu greitkelio. Iškeltas ant stambių stulpų ir platesnis už visus kitus, šis greitkelis šovė per Los Angeles plotį nuo Pacifiko pakrantės, veržėsi tuneliu pro Siera Madre kalyną ir smigo į garsų Las Vegas miestą. Šis viršgreitkelis buvo dvidešimt keturių linijų — dvylika kas kryptis — taip pastatytas, stengiantis numatyti vis tirstėjantį motorvežimų judėjimą bent dešimčiai metų ateitin. Vis dėlto jau po šešių mėnesių pasidarė aišku, kad greitkelio statytojai atiteis neįsėję. Greitkelis turėtų būti bent dvigubai platesnis. Kiekvieną dieną per skubos valandas greitkelis buvo apkrautas motorvežimais, ir dabar D.B. Fisherio automobilis buvo įstrigęs tarp kitų, susiglaudusių eilės. Tik penkių mylių greičiu per valandą begalima judėti, o ilgesnius laiko tarpusius reikėjo stovėti vietoje.

D.B.F. neskubėjo. Jis atsegė marškinių apykaklę ir ilsinosi patogioje, gilioje savo

automobilio kėdėje. Šaldytas oras, izoliuotas motoro užesys. Šešių šimtų arklio jėgų motoras nekantriai laukė progos parodyti savo neribotą galią.

D.B.F. buvo stambaus sudėjimo, ižengęs į penktą savo amžiaus dekadą, tačiau atrodė jis jaunėlesnis. Jis puošėsi vešliais, nukaraisiais ūsais. Jo juodi, juodvarnio žvilgesio plaukai siekė pečius — nauja veiklaus finansininko išvaizda, kurią įvedė madon pagarsėję muzikos vertėtojos, vardu Vabalai.

Atkaklus optimistas, D.B.F. ne truputėlio nebuvo paveiktas automobilių susigrūdimu; jis vertino padėtį santūriai. Iš tikro, šis milžiniškas masinių srautas liudijo: pūkų pažangos reiškinį. Kuklios Henry Fordo svajonės, kad kiekviena amerikiečių šeima turėtų po automobilį, buvo padūkusiai pralenkios. Dabar vidutinė amerikiečių šeima turi tris, penkis automobilius. Ir, kas svarbiausia, visi šie motorvežimiai naudoja jo korporacijos produktus.

Patenkintas žvelgė D.B.F. į nuostabų korporacijos išaugimą, jam pirmininkaujant. Milžiniška korporacija įsiurbė savin

Angeles aplinkos oras nebuvo skaidrus. Buvo žmonių, kurie sietų jo dėl rūkų ir kurie tvirtino, kad tai nesakingo naftos naudojimo padarinys. Tai, aišku, buvo nesąmonė. Jo korporacija mokėjo didžiules algas šimtam pirmos rūšies mokslininkų, net keliems nobelininkams, kurie dieną — naktį trūsė, stengdamiesi rasti piktybinių miglų šaltinius. Visi jie tvirtino, kad ta piktybinė atrių rūkų migla kyla iš šaltų ir šiltų oro srovių sandūros vandenynė. Jau prieš šimtmečius indėnai žinoję tą reiškinį ir Angelių miestą vadinę Dūmų slėniu. Žinovai skelbė, kad blanki atmosfera nėra žalinga svei-

katai, jeigu namai ir automobiliai aprūpinti atitinkamais oro gėrinimo aparatais, o laukan išėjus, nešiojamos dujokaukės.

D.B.F. korporacija turėjo eilę gamyklų, kurios gamino nebrangius oro filtrus ir dujokaukes. Tad, jeigu ir suklikt, kad rafinerijos gadiną orą, problema buvo taisoma dosniai gaminamomis dujokaukėmis. Ir D.B.F. automobilis buvo aprūpintas geriausiais filtrais, net dujokauke kiekvienam keleivui.

D.B.F. net asmeniškai įsijėisdavo, jeigu kokie nors karštakošiai mėgino siūlyti Kongresui siaurinti naftos apdirbimą, net užginti naftos gaminius naudojančius automobilius! Savaimė aišku, tokie pasikėsinimai nesukeldavo rimtų diskusijų. Pasiūlos buvo atmetamos triuškinančios daugumos. Jau 67-ą kartą Kongresas pratęsė moratoriumą auto-pramonei paruošti švarumo filtrus iki nustatyto termino, iki 2000 metų datos!

Po D.B.F. ūsais buvo nugalėtojo šypsny. Gailūs žmogeliai, panikos kėlėjai, protestuotojai, atsisako nuo pažangos. Jie atsikako pripažinti, kad pažanga yra nesustabdoma! Pažanga, augimas, plėtra — tai visų įkvėpimų šaltinis. Ir ne tik Jungtinėse Valstybėse. Kinija pašėlusiai motorizuoja. Mažos japoniškos salos jau pavirto milžinišku fabriku ir nesuskaitomi kamieniai pučia juodų dūmų vingius virš Pacifiko, pro Havajų salas, tiesiog į Aukso įlanką prie San Francisco. Rusiškiosios imperijos margumyno vadai svajote svajoja įveikti savo penketį per trejus, per porą metų. Jie geidžia daugiau ang-

Zinomas latvių rašytojas ir dramaturgas Anslavs Eglitis įtrauktas į "Lietuvių Enciklopediją". Čia lietuvių kalbon išversto jo novelę Anslavs Eglitis sukaupė skaudžią mūsų civilizacijos problematiką. Greta to matome ir etninės problemos švytesius. Savaip suprantos civilizacijos statytojai, net pasididžiūdami, žudo aplinką ir žmones. Rašytojo strofose skamba sarkazmas. Makabriškas novelės finalas spindi tirštomis, apokaliptinėmis spalvomis. Novelė yra dalinė mūsų skaitytojų pažintis su žinomo latvių rašytojo kūrybinio diapazonu, su jo vaizdavimo metodu ir įtaiga. Jis meistriškai apvaldė tarptautinę temą, kuri priklauso visai žmonijai, kuri sutapatina mus su mūsų amžiaus koloritu.

Anslavs Eglitis įvairus. Jis prozaikas ir komedijų autorius. Jis geras efemerinio Hollywoodo žinovas, neseniai išleides ta tema didelį iliustruotą tomą apie garsią filmų sostinę. Anslavs Eglitis taip pat ryškus kolorito dailininkas. Gal būtų, todėl jo prozos vaizdai tokie reljefiškai ryškūs, atremti į beveik apčiuopiamą tikrovę.

I. G.

(Nukelta i 4 pusl.)

MŪSŲ KALBA

Svetimžodžiai mūsų kalboje

Nors ir labiausiai būtų atsiskyrusi tauta, šiais laikais ji negalėtų gyventi be ryšių su kitomis tautomis. Mūsų kalba, kad ir kaip būtų žodinga, negalėtų išsiversti be svetimžodžių, kaip ir didžioji tautų kalbos. Tokie žodžiai kaip aritmetika, drama, filosofija, filologija, istorija, logika, gramatika, mašina, medicina, kultūra, muziejus, muzika, mikroskopas, organizacija, politika, radaras, radijas, televizija ir šimtai į juos panašių žodžių atėjo į mūsų ir kitas kalbas, įsijungė į tautų visų tautų ir kalbų lobius. Tai tarptautiniai žodžiai, be kurių ir mes, ir kitos tautos nebegalime išsiversti. Tų tarptautinių žodžių skaičius smarkiai auga, todėl mūsų gryniosios lietuvių kalbos gerbėjai ir saugotojai ima nuogastauti, kad tie svetimžodžiai nustumtų lietuviško sakinio skambesį ir lietuviškos galvosenos paprastumą bei aiškumą. Visiems aišku, kad jie turi pagrindą nuogastauti, tik sunku surasti išeitį. Juk savo kalbos kiniška mūro siena neapjuosime ir tarptautinių žodžių vartoti neuždrausime. Atrodo, kad mums lieka vienintelė priemonė — nevartoti tarptautinių žodžių ten, kur be jų galima išsiversti.

Kita svetimžodžių rūšis mūsų kalboje — skoliniai. Jie ateina iš kitų kalbų nejuokiomis ir užima lietuviškų žodžių vietas. Tos rūšies svetimžodžiai ateina per asmenis, menkai mokančius savo lietuvių kalbą. Ateina ir per rašytojus, nepakankamai mokančius lietuvių kalbą. Dėvyniolikame šimtmečiu atsirado labai daug lenkiškų skolinių mūsų kalboje. Jie atėjo per bažnyčią, maldaknyges ir dvarus. Griekas, viečna mūka, mūcininkas, spabas, dzida, ubagas, peklia, čyščius ir daugybė kitų atsirado ano meto lietuviškose maldaknygėse ir gyvojoje (šnekamojoje) lietuvių kalboje. Iš rusų kalbos atėjo skoliniai per rusų administraciją ir mokyklą: pristavas, sudas, ukazas, jūsu mylsta, paručninkas, padračikas, neslėdinčas, saldotos, ūlčia ir kiti. Tai slavizmai (polonizmai ir rusicizmai), kuriuose vėliau iš savo kalbos išsivėmė. Vokietijos pasienio lietuviai pasiskolė iš vokietų kalbos ir vartojo stuba, šnyptuka, gūsi, jomarka, žioge, dampi ir kitus žodžius. Tai germanizmai, kurie mums nereikalingi.

Lietuviai JAV ir Kanadoje skolinosi ir dabar tebesiskolina žodžius iš anglų kalbos. Skolinis ne iš reikalo, o iš įpročio: jei kiti tuos žodžius vartoja, galio ir aš. Kitam atrodo, jog yra gaudiau sakyti saidvuokas ar draivei, strytas ar karas, špitolė ar skulė, šapa ar štoras. Tiems daiktams vadinti turime gražius lietuviškus žodžius, bet Amerikoje buvo „parankesni“ vartoti lietuviški ištariai angliski žodžiai. Juos vartojo ir dar tebevartoja, nors mes atvažiavome geriau apsišvietę ir mokytesni. Tiesa, mes buvome daug atsargesni tiems anglicizmams, bet didesnį dalis mūsų vaikų užima senųjų lietuvių vietas, nors jie daug mokytesni su diplomais, magistrų laipsniais, gerai apmokamais darbais. Deja, jiems dažnai pritrūksta lietuviško žodžio, todėl įterpia anglišką arba tą anglišką žodį keistai išverčia ir vartoja. Nenuostabu, kad jų kalba pilna papsų, džiusų, steikų, haibolų, minkštųjų gėrimų, sauso vyno, sausų ledų, sodžių, papsų, Net vyresni lietuviai dažnai nugeria skaičius su seveap. Tokie skoliniai ar vertimai ateina ne tik į pokalbius, bet ir į lietuvišką spaudą. Štai pora pavyzdžių.

Ar nereikėtų sausos raudonuosius vynus keisti baltais sausais vynais (Draugas, 1977.3.10).

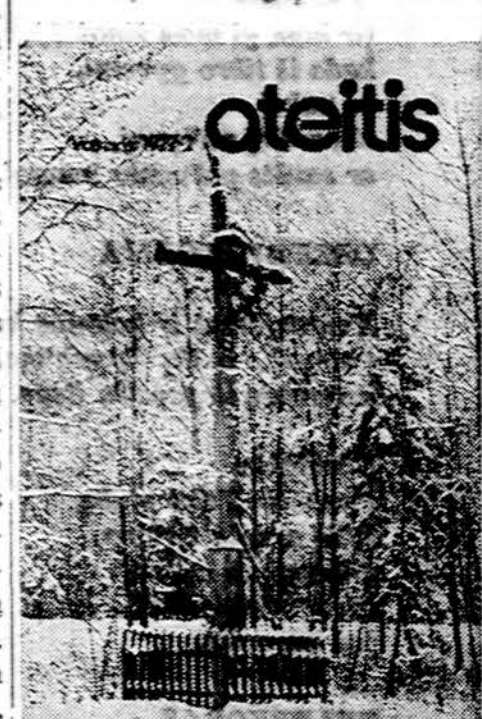
... noriu, kad mūsų užsienio politikoje atsispindėtų viltys ir sapnai, nuotaikos, dorovė ir pagarba individualybei (Draugas, 1977.3.19 Prezid. Carterio sveikinimas LB).

Lietuvių kalboje vynu nevadiname ir nevadiname sausu. Yra sausas valgis (be mėsos), senose maldaknygėse „sausas pasninkas“, bet sauso alaus ar sauso vyno nėra. Lietuviškai sakytume grynas vynas, nepasaldintas vynas. Juk angliškas dry wine reiškia arba nepasaldintą, natūralų vyną, arba vandeniu neatskiestą. Angliškasis dream yra ir sapnas, ir svajonė, ir tikrovės sufantastinis. Prezid. Carterio sveikinime žodį dreams reikėjo versti svajonės, — nes sapnai lietuviui yra miegančio žmogaus išgyvenimai, kurie neįmanoma gretinti su politiniais užmojais, viltimis, pagarba individualybei ir t.t.

Soft drinks — minkštieji gėrimai. Tai pažodinis vertimas. Lietuvių kalboje nėra žinomi tokie gėrimai. Juos geriausia vadinti nesvaigintaisiais gėrimais, į kuriuos įeina sula, gira, vaisvandys.

Nauji leidiniai

• ATEITIS, 1977 m. Nr. 2. Ateitininkų federacijos leidžiamas katalikiškos — lietuviškos orientacijos mėnesinis žurnalas. Vyr. redaktorius — kan. dr. Kęstutis Trimakas, 850 Des Plaines Ave., Apt. 409, Forest Park, Ill. 60130. Administratorius — Juozas Polikaitis, 7235 S. Sacramento Ave., Chicago, Ill. 60629.

Metinė prenumerata JAV ir Kanadoje — 7 dol., kitur — 5 dol., su siužetiniu — 5 dol., garbės prenumerata — 15 dol.

Šiame numeryje dėmesys skiriamas šiemet įvykstančiam (lapkričio gale). Ateitininkijos kongresui, asmeniui ir istorijai (A. Mačėnas), Vitalijos Bogutaitės poezijai, skirtingiems žvilgsniams į tą pačią Bažnyčią (kun. J. Sauras), beletristikai, naujoms knygoms, jaunimo atžalos ir ateitininkijos veiklos kronikai.

• I LAISVE, 1977 m. balandis, Nr. 69. Leidžia Lietuvių Fronto bičiuliai tris kartus per metus. Ši numerį redagavo Vytautas Vaitiekūnas. Redakcijos adresas: 341 Highland Blvd., Brooklyn, N. Y. 11207. Administracijos adresas: 7034 Hartcrest Drive, Rancho Palos Verdes, CA 90274. Metinė prenumerata JAV, Kanadoje ir Australijoje 7 dol., kitur 5 dol.

Šiame numeryje: Ričardas Bačkis „Vakari Europa ir komunizmas“; Donatas Skučas „Europos laisvė ir NATO, Stasys Žymantas „Susitikimai su Padaliu“. Apžvalginėje žurnalo dalyje šios temos: Kronikos penkmetis; Duokime laisvę Simui Kudirkai; Vienos (Nevarko) lietuvių katalikų parapijos raida; Lietuviai lenko tremtinio užrašuose; Amerikos valdinė informacija užsieniui; Komunistai pasaulyje; Katro pirmenybė: grupinio ar bendrinio galvavimo?; Kaip pasiegti Dovydaus?; Kad tėvynės meilė nesuakmenėtų. Užgesę žiburiai; Vardai įvykiuose; Laiškai.

• CINQUENTENARIO 1926 — 1976 PENKIASDEŠIMTMEČIS. Lietuvių imigracijos Brazilijon penkiasdešimt metų sukakčiai paminėti skirtas leidinis. Sao Paulo-Rio de Janeiro 1976. Redagavo ir išleido Lietuvių imigracijos Brazilijon penkiasdešimtmečio komitetas. Fotografijas ir viršelį spaudė Papelaria e Tipografia KAGE, tekstą — „Mūsų Lietuvos“ spaustuve. Leidinis didelio formato, 208 psl., tiražas 1000 egz., kaina nepažymėta.

Leidinyje daug istorinės ir šiuolaikinės informacijos apie Brazilijos lietuvių, jų profesinį, visuomeninį ir kultūrinį gyvenimą. Medžiaga teikiama lietuvių kalba, tačiau, kur pravartu, yra įterpti ir portugalų kalba. Galima sakyti, jog pusė visos knygos užima gausybė nuotraukų. Tai vis akivaizdžiai dokumentinė medžiaga. Ypač vertingos pačios seniausios nuotraukos, rodančios suaktyvintą penkiasdešimtmečio

šūpūtavą tarp dantų, bet jausdamasis bėjęs per ilgai laiką atvažtą cilindrą. — Ar beturėje dalytę tiesos naftos niekintojų tirados? Ar puikūs pažangos pasiekimai iš tikro neapsaugoja senos, palaimintos atmosferos? Savarankiški mokslininkai vis išspėja, kad po fatališko vietinės atmosferos apnuodijimo, atmosfera bus apnuodyta globaliniai. Jeigu ir būtų taip, galima pradėti gaminti deguonį mūžiniškais kiekiais! Kiekvienas žmogus galėtų nešioti ant savo nugaros tam tikrą įdarą su deguonimi. Toks daiktas taptų drabužių dalimi. Tokiu būdu šviežio oro problema būtų išspręsta visiems žmonėms ir visam laikui.

Kiek kainuotų pagaminti tokį prietaisą ir koks pelnas būtų gautas? Jungtinės Valstijos apie 300 milijonų gyventojų. Geras daiktas parduoti 300 milijonų deguonies tankelių. Dangelis norės pirkis atsargai. Galima gaminti pakeičiamus deguonio įdarus. Juos galima keisti kas antrą savaitę, dažniau. Galima gaminti prabangius modelius. Geras amerikietis ne nenorės pirkis pigesnių gaminių.

Spalvos ir formos pakius madai. Jeigu pasklis naujiena, kad ponis Onasis arba Lise Taylor buvo pastebėtas su deguonies prietaisiais, kurie yra raudonos spalvos ir širdies formos, žmonės nenorės pirkis senamadiškų, žalių ar mėlynų įdarų! Vaikų deguonies įdarai būtų papuošti Disney pieš

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

• THE PROVIDENTIAL PATH. Archbishop George Matulaitis 1871 — 1927. A Glance into the Life of Archbishop George Matulaitis. Arranged and edited by Fr. Victor Rimšelis, MIC. Cover depicted by Sister Mary Mercedes portraying Our

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

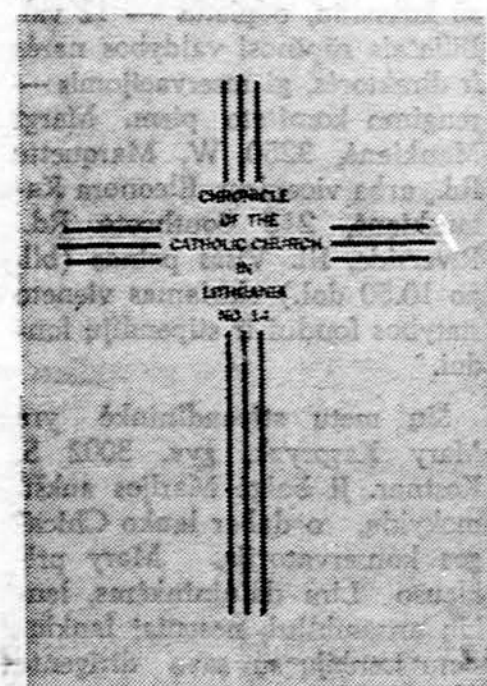
pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama šių autorių kūryba: Petro Babicko, Klemenso Jūrs, Halinos Mošinskienės ir Aleksandro Armino — Venecijaus Ališo.

pradžią. Išskirtinesio dėmesio vertas ir kiek ilgesnis Marijos Saulaitės raštas apie lietuvių rašytojus Brazilijoje. Plačiau apžvelgiama

(Atkelta iš 4 pusl.)

• **CHRONICLE OF THE CATHOLIC CHURCH IN LITHUANIA**, No. 14. A Translation of the Complete Lithuanian Original **LIETUVOS KATALIKŲ BAŽNYČIOS KRONIKA**, Nr. 14. Documenting Today's Struggle for Human Rights in Soviet — Occupied Lithuania. Translation Editor: Rev. Casimir Pugetičius. Published by the Lithuanian R. C. Priests' League of America, 351 Highland Blvd., Brooklyn, N. Y. 11207. Printed by Sisters of Immaculate Conception, Putnam, Conn.

Džiugu, kad pradėtasis darbas — leisti Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kroniką anglų kalba pasauliui atskleidžiamą uždanga į tą neišvaiduojamą netolerancijos pragarą, siaučiantį komunistinėje santvarkoje, rusų okupuotame krašte. Jau daugiau pusė šio pagrindinio leidinio išėjusių numerių dabar yra išversta ir išleista anglų kalba. Tai vis dokumentacija, kurią išgirdę, ir aklas turi praregėti. Naujo numerio pažodinio vertimo pradžioje yra dar pridėtas ir informacinis redaktoriaus kun. Kazimiero Pugetičiaus žodis.

• **PASAULIO LIETUVIS**, 1977 m. balandžio mėn. Nr. 31-94. Leidinys Bendruomenės minčiai ir gyvenimui. Leidžia Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdyba. Redaguoja Bronius Nainys, 6804 S. Maplewood Ave., Chicago, Ill. 60629. Administruoja Stasys Džiugas, 7240 S. Mozart St., Chicago, Ill. 60629. Metinė prenumerata 3 dol. Leidinys spausdinamas ofsetu "Draugo" spaustuvėje, Chicagoje.

JAV LB sidabrinio jubiliejaus proga rašo Balys Raugas. Romas Kasparas dar toliau registruoja

Riestainių pirkėjai

Nuotrauka Vytauto Mazelio

III PLJ Kongreso atgarsius ir pasakmes. Gyvi ir idomi "Pasaulio lietuvių jaunimo" puslapiai. Prie lietuvių jaunimo ir IV Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso rūpesčių prisideda čia ir Eglės Juodvalkytės mintys apie literatūrinį kongreso akcentą. Jinai čia, be kita ko, sako:

"Juk dabar, kai mūsų rašytojai vienas per kitą ropišias per septyniadesimtmečio slenkstį, nebegalime nematyti atsiveriančios prarajos. Tomas Venclova pasakė, kad lietuvių literatūra iš-eivijoje yra lygiavertė bendrosios lietuviškos literatūros dalis, ypač svarbi, nes galinti pasisakyti klausimais ir būdais, kurie likusiems tėvynėje yra neprieinami. Kas bus už dešimties metų? Ši problema yra bendra, svarbi tiek vyresniesiems, tiek ir jaunesniesiems, bet ja, kol kas, rūpinasi beveik imtinai vyresnieji. Laikas atkreipti į ją ir jaunimo dėmesį. Kongresas — tinkamiausia vieta".

"Kūrybos barų" skyriuje rašoma apie Cleovlando "Grandinėle", recenzuojama Aloyzo Barono novelių knyga "Silko tinklai". Daug informacijų teikia ir kiti skyriai: "Mokslo baruose", "Svietimas ir auklėjimas", "Skaitytųjų žodis", "Kalba", "Atgarsiai ir mintys" ir kt.

• **ŠALTINIS**, 1977 m. Nr. 1. Tikiybės ir tautinės minties žurnalas. Išeina kas antras mėnuo. Redaguoja kun. S. Matulis, MIC. Administruoja J. Dubickas. Redakcijos ir administracijos adresas: 16 Hound Rd., West Bridgford, Nottingham NG2 6AH, England. Metinė prenumerata 4

dol. (2 sv.). Numeris skirtas arkivyskupo Jurgio Matulaičio atminimui, todėl kone visa tekstinė ir iliustracinė medžiaga susieta su arkv. J. Matulaičio gyvenimu ir veikla.

• **Jungtinių Amerikos Valstybių Liet. Bendruomenės SIDABRINIS JUBILIEJUS**. JAV LB Krašto valdybos leidinys 25-čio minėjimui Hartforde, Conn., prisiminti Jubiliejinis minėjimas ten įvyko 1977. III. 12. Leidinį redagavo Balys Raugas. 64 puslapių spaudinyje sukaupia apšči informacinės medžiagos apie JAV Lietuvių Bendruomenę. Nepaigailėta ir nuotraukų. Ilgesni raštai yra: JAV Lietuvių Bendruomenės 25 metų apžvalga (Algirdas Budreckis), "Bendruomenės 25 metų sukakčiai" (Stasys Barzdukas).

• **AŠTUNTOJI DIENA**, 1977 m. kovo 5 d. Cicero Vysk. M. Valančiaus moksleivių ateitininkų kuopos laikraštėlis. Eina 8-tuosius metus. Numeris skirtas kuopos 25 metų sukakčiai paminėti. Redakcijos kolektyvas: Vida Kuprytė, Vytautas Edvardas Šulaitis, Laima Šulaitytė, Viktoras Radvilas, Jūra Arštikytė, Rūta Končiūtė ir Viktorija Račkauskaitė. Leidinio adresas: Aštuntoji Diena, 1806 S. 49th Court, Cicero, Ill. 60650.

Tai linksmai rimtas mūsų veikloje jaunimo leidinys, kuriame šalia vyresniųjų jubiliejinio žodžių netrūksta ir jaunųjų raštų bei piešinių.

Kultūrinė kronika

AUDRONĖS AMBROZAITYTĖS DAILĖS PARODA

Jau ne kartą įvairiose parodose Jaunimo centre, Chicagoje, daug kas turėjo progos gerėti jaunos dailininkės Audronės Ambrozaitytės kūryba, ypač jos grafikos darbai. Šiandien (balandžio 30 d.) Audronės Ambrozaitytės dailės paroda kolegijos baigimo proga 7 val. vak. atidaroma Reicher Galery patalpose, Barat College, Lake Forest, Illinois. Parodoje išstatomi tapybos, grafikos ir keramikos darbai. Šioje parodoje dar dalyvauja Debbie Belmont ir Sidney Swayman.

LIETUVIAI DAILININKAI VARSUVOS MENO ŽURNALĖ

Okupuotos Lietuvos gyvenimas šiaip ar taip turi artimesnį kontaktą su Lenkijos kultūrinėmis apraškomis, daugiau negu su bet kuria kita komunistine ar vakarietiškąja šalimi. Tai dažnai galima matyti ir Lenkijos pirmaujančių kultūrinių leidinių. Stai turime du Varšuvoje leidžiamą dailės dvimėnesinio žurnalo "Projekt" numerius. Žurnalas puošnias, didelio formato, gausiai iliustruotas dailės darbų spalvotomis ir nespaldytomis nuotraukomis, spausdintas gerame popieriuje, visai vakarietiškos išvaizdos, lyg būtų leidžiamas kokiame Paryžiuje. 1976 metų ketvirtąjį numerio pagrindinis akcentas jame skiriamas Lietuvos šiaulių teatro pastatytojo Vinco Mykolaičio — Putino dramos "Valdovo" dekoracijoms ir kostiumams. Visa ta iliustracija jau anonsuojama žurnalo tituliname puslapyje, o paskui numerio viduje lenkiškai ir angliškai tekste labai palankiai aptariama Dailios Mataitienės sceninis projektas ir kostiumai, kur viskas padaryta vien iš rupaus lininio medžiagų apdirbimo. Puslapis puošia ryškios ir imponantiškos spektaklio nuotraukos. Tekstas parašytas Danutos Wroblewskos.

O "Projekt" žurnalo 1976 m. šeštasis numeris net dviem straipsniais vėl užgriebia lietuvių dailininkus. Su tekstu ir iliustracijomis trys dideli žurnalo puslapiai skiriami dailininkui Stasiui Eidri-gevičiui ir jo sukurtiems ekslibrisams. Straipsnis taipgi lenkų ir anglų kalba parengtas Janusz'o

Eysmont'o. O net šeši žurnalo puslapiai skirti tautosakinių lietuviškųjų knygų iliustracijoms. Straipsnio antraštė "Iliustracijų poszukujace" — "Iliustracijų paieška formos". Straipsnį parašė Anna Frączak. Aptarta ir nuotraukomis parodyta tautosakinių knygų iliustracijos šių lietuvių dailininkų: Petro Repšio, Algirdo Steponavičiaus, Marijos Ladigaitės, Birutės Zilytės ir Rimanto Gibavičiaus.

"Projekt" metinė prenumera-

ta 21 dol. Adresas: Smolna 10,00 — 375 Warszawa, Poland.

WAGNER and SONS

TYPEWRITERS, AND CHECKWRITERS ADDING MACHINES
Nuomija, Parduoda, Taiso
Virš 50 metų patikimas jums patarnavimas
Phone — 581-4111
5610 S. Pulaski Rd., Chicago

Putnamo seselių vedamos stovyklos NERINGA

Box 134C, R.F.D. 4

W. Brattleboro, Vermont 05301

Berniukų (7-14 metų) birželio 26 — liepos 9
Mergaičių (7-16 metų) liepos 10 — 30
(Putnamo piknikas liepos 24 d.)
Lietuvių kilmės, anglų kalboj mišri (7-16 metų) liepos 31 — rugpjūčio 13.

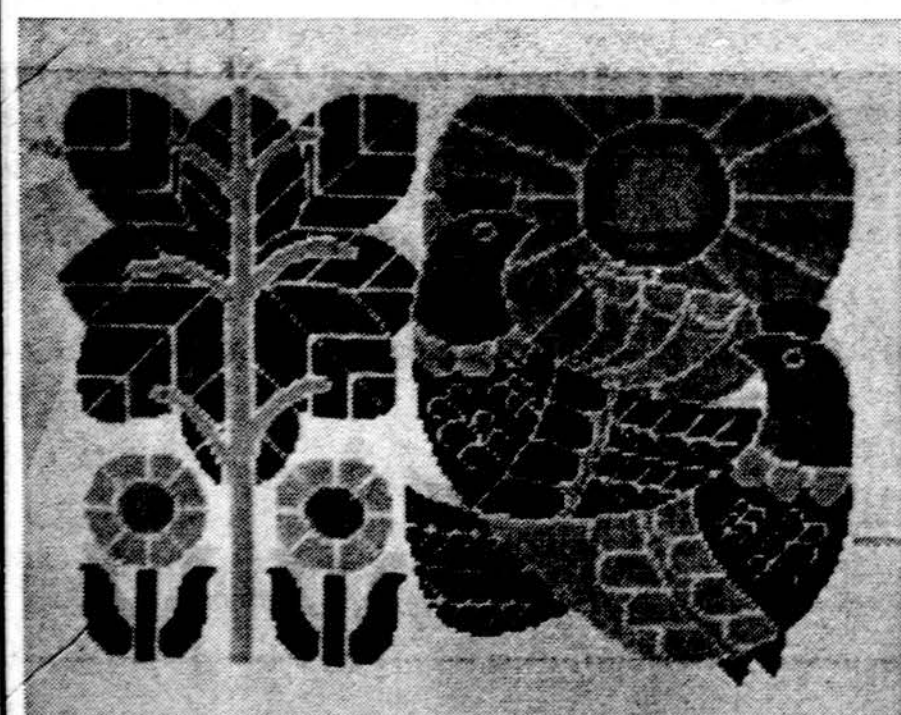
Atlanto Apygardos At-kų rugpjūčio 14-27.
Vietos ribotos! Pereitais metais vietų pritrūko! Informacijai kreipkitės:

CAMP NERINGA
I. C. CONVENT
PUTNAM, CONN. 06260

Rašomų elektrinių OLYMPIA mašinelių lietuvišku raidynu gauta nauja siunta. Geriausia dovana ne tik čia Amerikoje, bet labai tinkama siųsti ir Lietuvon (mažas maitas). Kreiptis

DRAUGAS, 4545 W. 63rd St., Chicago, Illinois 60629 ir vakarais pas A. DAUGIRDĄ, tel. 476-7399 — arba tiesiai iš SPARTA savinio: J. L. GIEDRAITIS, 10 Barry Dr., E. Northport, N. Y. 11731 (sk.)

PAVASARINIS IŠPARDAVIMAS

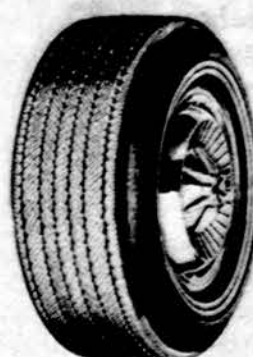

Užsisakykite šį siuvinėjimui (needlepoint) paveikslą "SAULĖTAS RYTAS" už \$7.00. Komplektą sudaro 18" x 22" canvas (No. 10) su atspausu piešiniu, siuvinėjimo instrukcijos, išsiuvinėto paveiklo spalvota nuotrauka, reikalingų siūlų apskaičiavimas ir siūlų pavyzdžiai. Arba galite išsirinkti savo spalvų kombinaciją. Baigtas paveikslas yra pritaikintas prie standartinio dydžio rėmų: 16" x 20".

Persuntimą užmokame mes. New Jersey gyventojai prideda 5% valstyb. mokesčių. Užsakymą su čekiu ar money order siųsti:

AMBER DESIGNS
46 MCKENZIE RD.
CONVENT STATION, N. J. 07961

AUTOMOBILIŲ TAISYMAS

Padangos. Priekinių ratų reguliavimas ir balansavimas. Stabdžiai. Duplektavimai. Išmetamieji vamzdžiai ir kiti patalysimai. FIRESTONE TIRES. Wheel alignment and balancing. Brakes. Shock absorbers. Mufflers and pipes. Tune-Ups. Lubrication. Change of oil and Filters.

COUNTRY AUTO AND TIRE SERVICE
2423 West 59th Street — Tel. GR 6-7777

Veikia nuo 7:00 val. ryto iki 8:00 val. vakaro. Šeštadieniais nuo 7:00 val. ryto iki 4 val. popiet. Šventadieniais uždaryta. — Sav. MIKAS CESAS

1977 KELIONĖS Į LIETUVĄ

Vienos Savaitės Kelionės į Lietuvą — 1 naktis Maskvoje, 6 dienos ir 5 naktys Vilniuje su dienos ekskursija į Kauną, 1 naktis Maskvoje.

- Rugsėjo 18 — Rugsėjo 26 \$858.00
- Spalio 9 — Spalio 17 \$826.00

Dviejų Savaičių Kelionės į Lietuvą, Vokietiją ir Angliją — 1 naktis Maskvoje, 6 dienos ir 5 naktys Vilniuje su dienos ekskursija į Kauną, 4 naktys Munchėje ir 3 naktys Londone.

- Birželio 26 — Liepos 10 \$1,253.00
- Liepos 17 — Liepos 31 \$1,253.00

Speciali kelionė į Lietuvą, Vokietiją ir Prancūziją — 1 naktis Maskvoje, 6 dienos ir 5 naktys Vilniuje, su vienos dienos ekskursija į Kauną, 3 naktys Munchėje ir 3 naktys Paryžiuje.

- Birželio 8 — Birželio 22 \$1,276.00

Kelionių kainos pagrįstos kelionių kainomis iš Bostono, New Yorko ir Montrealio per Pan American World Airways arba bet kurio IATA lėkuvu.

Dėl daugiau informacijų apie Lietuvos keliones prašome kreiptis

ALGIRDAS MITKUS
BALTIC TOURS

8 White Oak Rd., Newton, MA 02168

Tel. (617) — 969-1190 arba

1-800-223-7420

(prašyt kalbėti su "Pat")

Kelionių skaičius kiekvienai kelionei ribotas. Patartina kuo anksčiau rezervuoti vietas.

Lietuviai savininkai DRIFTWOOD MOTELIO, netoli Palm Beach, maloniai kviečia visus lietuvius praleisti savo atostogas jų gražioje nuosavybėje, kuri randasi prie garsaus Riviera Beach. Patogūs buteliai su virtuvėmis, vonios kambariais ir šildomu baseinu. Dėl rezervacijų kreiptis:

DRIFTWOOD APTS.
2432 Park Ave., Singer Island,
Riviera Beach, Fla. ar telefonu
305-842-9107

Savanorio ir Kontražvalgybininko Atsiminimai

Tai Lietuvos žvalgybos ir kontražvalgybos paslaptys, kurias aprašo J. DEMERECKIS savo knygoje.

Kaina minkštais viršeliais \$4.00, kietais \$5.00

Gaunama —
DRAUGAS, 4545 W. 63rd St., Chicago, Ill. 60629

REDAGUOJA ST. SEMENIENĖ, 6507 TROY ST., CHICAGO, ILL., 60629. TEL. 925-5068

TRIJŲ MENININKIŲ KŪRYBA

JANINA NARONĖ

Štai, maloni naujiena mūsų mažiesiems — linksmų, pavasariinių nuotaikų spalvinga knygutė „Karklų katinukai“. Tai Birutės Vytienės debiutas, jos pirmoji knyga vaikams, pirmas jos eilėraščių dailus rinkinėlis, mažo formato, 24 psl. Labai puošni, graži, kruopščiai išdabinta knygelė mažiems vaikams. Ji nepaprastai dailiai išleista Romoje; ten, pas saleziečius, dail. V. Aleksandravičius moka ir mėgsta puikiai išleisti, ypač vaikams iliustruotas knygeles. Spalvotos, ryškios iliustracijos, be abejo, patrauks dėmesį tiek vaikų, tiek ir tėvelių.

Leidiny s būdingas ir tuo, kad jis iš kitų panašių leidinių išsiskiria labai originaliomis iliustracijomis — tai talentingos menininkės, mokytojos Adelės Abromaitienės džiūvintų lapelių, žiedų, samanų, smilgų sukurti maži natūrmortai — paveikslai bei maži paveikslukai ir kortelės, reikalaujančios kruopštaus ir kantraus darbo. A. Abromaitienė ne kartą turėdavo savo kūrinių parodas Toronte ir kitur.

„Moters“ red. Nora Kulpavičienė panaudojo meniškų A. Abromaitienės paveikslukus iliustravimui vaikų knygelės — „Karklų katinukai“, jais meniškai apipavidalino B. Vytienės knygą, estetiškai sugrupuodama puslapiuose, gerai pritaikindama kiekvieno eilėraščio tekstui. Išėjo stebėtinai gera iliustruota vaikams knygelė, tarsi, mažas albumėlis.

Knygutės turinys

Autorė B. Vytienė poezijoje nėra pirmokė. 1969 m., viešėdama Kanadoje, Delhi miestelyje, pastebėjau šv. Kazimiero lietuvių parapijos suakutuvinio leidinio korektūros puslapiuose V. Vytienės ketureilį apie tos parapijos bažnytelę. Tai buvo jos pirmas atspausdintas eilėraštis. Vėliau jį spausdino savo eilėraščių vaikų laikraščeliuose: „Tėviškės Žiburėliai“, „Tėviškės Žvaigždutė“, „Šaltinėlis“ ir kt.

Visuomenės veikėja ir šeštad. m-los ilgamečio mokytoja B. Vytienė augina sūnų ir dukrelių. Apkrauta pareigomis namuose ir tabako ūkio darbais, atliekamu laiku ji rašo, anot jos, „blynus keptuvėje vartydama“. Bet ji jauna, gabi, greita — viską lengvai pakelia.

Grįžtant prie „Karklų katinukų“, tenka pastebėti, jog eilėraščių dauguma labai mieli, paprastučiai, sklandūs, vaikui lengvai suprantami, dažnai didaktinio pobūdžio. Temos daugiausia liečia gamtą, kurią autorė labai mėgsta. Pvz.: „Pavasaris“ (psl. 3):

Paskutinės snaigės
krinta ant laukų,
kiekviena pavirsta
puokšte žiedų!

Juoda žemė renka
vandens lašelius,
kad nupraust galėtų
žalius daigelius.

arba vėl:

Pupt, nukrito obuolys,
nuo šakos prinokęs,
Rudenėlis juk darys —
pokštų mus išmokys.

Kriaušė vaisių kupina,
linksta pievon šakos.
„Kam keli, kiek negali“ —
rudenėlis sako.

24 puslapių knygutėje yra 20 eilėraščių, daugiausia gamtos motyvais parašytų. Mažam skaitytojui autorė kalba apie karklų katinukus, apie zuikėlį su margučiais, apie tėvynę, čiulbančius viversėlius, žydinčią vasarą, die-

vulio karvutę, kirminuką, raudonus obuolius, peteliškę, tėviškės gėles, baltai žydinčias vyšnias, paukštelių, mokyklą ir t. t.

Vaikams suprantamas paprastumas

Eilėraščių posmeliai, kaip matyti, aiškūs, trumpi, neapkrauti žodžiais, neapsunkina skaitytojo minties. Kai kur pasitaiko kirčiavimo nesklaidumų, kai kur posmelis išslysta iš gretimio posmelio muzikinio ritmo. Tačiau, rašytojos naudai reikia priėti, jog tokių nesklaidumų nėra per daug.

Autorė B. Vytienė nepretenduoja kilti į poezijos aukštumas, neparodo sudėtingo originalumo — modernizmo: ji prakalbina mažąjį natūralia vaiko kalba, pilna švelnumo, meilės ir pedagoginio takto. Jaunasis lietuviukas atras čia suprantamą savo pasaulį. Kaip mielą vaikui eilėraščių, cituoju „Žiemos džiaugsmas“ (21 psl.):

ALES RŪTOS ŽODIS CHICAGOJ

Brangūs mūsų tautos
broliai ir seserys,

iš visos širdies dėkoju už progą čia pabūti su Jumis ir už tuos gerus, svetingus žodžius, kuriuos ką tik girdėjau iš rašytojos Pūkelėvičiūtės lūpų. Lietuviai visados buvo svetingi, vaišingi, giedrūs ir nuoširdūs; tokius šiandien ir Jus visus turiu laimės matyti ir Jūsų mielą globą patirti.

Švenčiame Atvelykį; neseniai buvo Velykos. Prisimena mūsų gimtinė — Lietuva. Saulės nutirpdytas sniegas, upeliais nušastas murzinas vanduo, šviežiai, skaisčiai žalia prasikalanti žolė, vidurdienų šilumoj atsimerkianti našlūtė ir žibuoklė. papelkėmis geltonais kupstais išvirstančios purienos...

Miestuose — linksmiau suklegėdavo pėstieji ir važiuoti, kaimuose — atšilusią pašalę skubriai prabėgdavo vaikai; giedras artojo veidas dairydavosi į džiūstančias dirvas ir traukdavo iš pa-

Minkštučiukai, švelnučiukai
balto sniego patalai!
Be takelių, be kelelių
kviečia eit tolyn laukai.

Bėkim, briskim, neparvirskim!
Sniego pokštus juk žiniai!
Jei paslysi — pamatysi,
kokie gilūs pūsnynai!

Močiutėms, tėveliams ir auklėtojams bei mokytojams rekomenduotina įsigyti šią dailią knygutę.

Elzbieta Vilkievė prie L. M. Federacijos Chicago klubo Velykų stalo ir jos pačios pagaminto ežiuko (su šeima), tradiciniai kasmet dovanojamo klubui. Matyti kiti kulinariniai meniškai kepsniai: avinėlis, beržo šaka, kelmas su prigludusiais grybais ir t. t.

Balzako Lietuvių kultūros muziejaus Chicagoje Moterų vieneto vadovės: Margi Mankienė (sėdi iš k.), pirm., ir Eleonora Katauskienė, visepirm. Stovi (iš k.): Judy Stoen, Ona Aukers, Mac Madsen, Felicija Juškievė ir Agnė Prusis.

Alė Rūta skaito savo kūrybą prie L.M.F. Chicago klubo Velykų stalo.
Nuotr. A. Plaušinaičio

šūrių ūkio padargus.

Velykos! Kaip rimtai ir linksniai nuskambėdavo bažnyčių varpas ir mažieji varpeliai; kaip visą naktį baltai apsirėdžiusios mergaitės klūpodavo prie Kristaus karsto, o rytą... Ryta, saulei tekant, visa didžiulė minia eidavo tris kartus aplink bažnyčią, giedodama "Aleliuja", spindinčiais džiaugsmu ir viltimi veidais žiūrėdami į saulę, į dangų, į savų kaimynų ir draugų veidus...

Paskui — dardėdavo vežimai gatvėmis, keliais ir keleliais nано, skubėdavo prie baltai užtiesto stalo, dauždavo dažytus kiaušinius... Paskui — lankydamiesi vieni kitus, vaišindavosi, linkėdamos gražaus pavasario ir gerų metų, — vaikai klegėdavo sūpynėse, jaunimas ritinėdavo margučius... O pavasario saulė kilo ir kilo...

Tokios būdavo mūsų Velykos laisvoje Lietuvoje...

Dabar esame čia, toli — už jūrų marių, nuo savo gimtinės. Išblaškyti po pasaulį, bet širdy, — kaip vienas, — išsiilgę tėvų žemės ir svajonėm bei darbais — su mūsų broliais pavergtoje mūsų tėvynėje. Esame maži ant pasaulio delno, bet dideli ant pasaulio Kūrėjo delno, jei būsim kantūs, darbštūs ir vieningi. Daug išlieta didvyriško kraujo mūsų žemelėje ir nemažai išvaikščiota vargo kelių, kai per klastą, per prievartą netekom savos valstybės.

Tikėkime Velykom, tikėkime prisikėlimu! Velykos yra vilties ir džiaugsmo šventė. Vieninčiai dirbkime ir tikėkime, kad Velykų švęsti susitiksim vėl visa tauta mūsų gražiojoje, išsiilgtoje Lietuvoje.

BIRUTĖ PŪKELEVIČIŪTĖ APIE ALĘ RŪTĄ

Birutė Pūkelevičiūtė pasidžiaugė malonia proga dalyvauti tradicinėje L.M. Federacijos Atvelykio šventėje ir gausiai susirinkusiems svečiams pristatė retą viešnią iš Kalifornijos, rašytoją Alę Rūtą:

Kai rašytojas paskelbia šešiolika knygų, nelengva keliais žodžiais aptarti jo literatūrinį kelią. Nors Alė Rūta yra rašiusi ir jaunimui, nors ji reiškėsi ir poezijoje, tačiau pirmoj eilėj — ji beletristė. Plačiausiai žinomos jos knygos: romanas "Trumpa diena", laimėjęs "Draugo" premiją ir "Kelias į kairę", laimėjęs Dirvos romano konkursą. Šalia jų išpūdingai rikiuojasi romanų serija, vardu "Didžioji meilė".

Minėtinas Alės Rūtos veiklas jaunimui "Žiogas ir skruzdės", vokiečiųmečio laikais sėkmingai vaidintas Kauno Jaunojo dramos teatro scenoje. Tai buvo patraukli opera vaikams, kuriai, pagal Alės Rūtos libretą, muziką parašė Viktoras Kuprevičius.

Savo prozos knygose autorė rinkosi ir mindauginius, ir vytautinius laikus; ir baudžiavinę,

ir nepriklausomą Lietuvą; ir Sibirą, ir įvairias išėivijos lietuvių nausėdijas. Taigi, ir temos, kurias ji liečia, yra labai plačios ir įvairios: nuo kaimo mergaitės psichologijos iki išėivio dailininko subtiliausių sielos niuansų. Alės Rūtos knygos persmelktos kilnia, humaniška dvasia ir tėvynės meile. Paskutinis momentas ypač pažymėtinas, nes šiuo metu esame atsidūrę likiminėje lietuvių tautos kryžkelėj.

Dalia Kučėnienė šiandien dainuoja Lietuvos Dukterų dr-jos labui jų rengiamam Pavasario baluje Jaunimo centre
Nuotr. A. Kezio

Motinos dieną ir kiti kraštai švenčia

Motinos diena švenčiama visame pasaulyje, bet ne visados antrą sekmadienį gegužės mėn., kaip JAV-ėse.

Izraelyje Motinos diena yra vasario 18 d., Costa Ricoje — rugpiūčio 15 d., o Panamoje — gruodžio 8 d.

Šiemet JAV švenčia Motinos dieną jau 63 metai. Tuo tarpu Anglijoje tas paprotys pradėtas daugiau kaip prieš trejetą šimtmečių.

Lietuvoje Motinos diena buvo švenčiama pirmąjį sekmadienį gegužės mėn.

Sek peteliškes

Tokia tema pavadintas metinis pavasarinis susibūrimas — pietūs, kuriuos surengė Balzeko Lietuvių kultūros muziejaus moterų vienetas. Programoje — kelionės madų paroda ir stipendijų įteikimas. Šiandien Niko restorane, 7600 S. Harlem, viešnių susipažinimas prasideda 11 val. su kokteiliu, o pietūs — 12 val. Bilietais rūpinosi valdybos narės ir direktorės, gi rezervacijomis — rengimo komiteto pirm. Margi Mankienė, 3250 W. Marquette Rd., arba vicepirm. Eleonora Kauskienė, 215 Southcote Rd., Riverside, Ill. Visas pelnas (bil. po 10.50 dol.) skiriamas vieneto statybos fondui ir stipendijų fondui.

Šių metų stipendininkė yra Mary Kaspryzk, gyv. 3002 S. Kostner. Ji baigė Marijos aukšt. mokyklą, o dabar lanko Chicago konservatoriją. Mary priklauso Lira dainininkėms, lenkių ansamblui, neseniai lankiusiam Lenkiją su savo dirigente Alice Stephens.

Kelionių madų paroda, su komentarais ką dėvėti, kai seki paskui peteliškes, pristato American Airlines Kiwi klubas, o eksponatai iš Evelyn's Boutique saliono.

M.M.

DIDŽIŲJŲ MINTYTOJŲ RELIGINIS ŽODIS

Pasirodė nauja laida A. Squire knygos "Asking the Fathers", kurią išleido dvi leidyklos kartu: Morehouse — Barlow Co. Wilton, Conn. ir Paulist Press New York (1976 m. 247 psl., 5.95 dol.). Tai antologija, sudaryta iš Ireniejaus, Gregoriaus Nazianziečio, Gregoriaus Nisiečio, šv. Bernardo, šv. Augustino, šv. Tomo, Origeno, Caussade ir kitų įžymiųjų krikščionybės šulų raštų, įjungiant ir naujesnius mistikus, kaip pvz. šv. Joną nuo Kryžiaus. Ištraukos su atitinkamais komentarais ir jungtimi apima daugelį dvasinio gyvenimo sričių, jungiant praeities išmintį su dabarties reikalavimais. Nors veikalas vietomis sausokas, bet užtat gerai dokumentuotas.

Autorius yra gimęs Londone, domininkonas, dirbęs mokyklose ir sielovadoje, ypač Norvegijoje.

SUSIKAUPIMO VALANDELEMS

Vengras teologas L. Boros parašė krikščionio mąstymų knygą: "You Can Always Begin Again" (išleido Paulist Press, Ramsey, N. J., 1977 m. 96 psl., 1.75 dol.). Šio autoriaus knygos yra išverstos į daugelį kalbų. Šioji yra rinkinys šiltų mąstymų apie naują generaciją, dabarties tikėjimą, galimybes žmogui vėl pradėti gilesnį gyvenimą, dabarties teologiją ir eilę kitų klausimų. Veikalas parašytas su nuosirdumu, religine šiluma, bet apsiskaitęs žmogus knygoje pasiges didesnės gėlmės.